

פרשת

וּאֵרָא

תשס"ה

שְׁרִיבֵי אֵזֶר

משיעוריו הטובעים של

הגד"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

393

בשער: מורינו הרב
ביארוצט מוהרנ"ת
פבילון

- 2..... שיעור לאנ"ש מרמת גן יום שני ויחי ו' טבת פ"ה
28..... שיעורי שבת שמות.....
33..... והתקדשותם: לחשוב להביא ילד שיהיה צדיק.....
34..... הפרשה: הניסים של מכת ברד.....

התמונות באדיבות:
שוכו בנים אינטרנישנאל
מקושרים לצדיק, ועוד

שיעורים

שיעור לאנ"ש מרמת גן יום שני ויחי ו' טבת פ"ה

דמשק, פוטיץ מסכים, אנחנו נדבר עם פוטיץ, אתה תשכנע אותנו שיסכים לכבוש את דמשק, אפשר לשכנע אותו, כובשים את דמשק ואז אין בעיות, זה פה [הגבול הוא] 20 ק"מ מדמשק, אז אפשר לכבוש את דמשק.

כי חודש טבת זה חודש הטובות, כתוב בספר קרניים³, אז טבת זה

ג'לגולי נשמות', עכשיו אנחנו לומדים על בני צרויה¹, אז צרויה - כל הילדים שלה עפו באוויר, הנה מדרש שוחר טוב תהילים [פרק] י"ח², אז יואב היה עף באוויר, כולם היו עפים באוויר, כולם! איך כבשו את בית אל? איך כבשו את בית לחם? איך כבשו את רבת עמון? עכשיו בדמשק, צריכים לכבוש את

מראי מקומות והערות

בשעה שאמר דוד לישראל לעשות מלחמה עם אנשי יבוס, התחיל אומר, (דברי הימים - א יא, ו) כל מכה יבوسی בראשונה יהיה לראש ולשר. מה עשה יואב, הביא ברוש אחד רענן וקבעו בצד החומה וכפף ראשו, שהיה רך, ואחז בו דוד וקפץ יואב על ראש דוד ונתלה בברוש ודילג על החומה. אמר דוד, (תהלים קמא, ה) יהלמני צדיק חסד ויוכיחני. מה עשה הקב"ה, קיצר את החומה ועלה דוד אחריו, שנאמר, ובאלהי אדלג שור:
³ ספר קרניים מאמר ו:

¹ נראה הכוונה לזה: שער הגלגולים הקדמה י': וזה עוד עשאל אחי יואב שהיה קל ברגליו עד לאין תכלית, כנודע לרז"ל (שמואל ב' ב') שהיה רץ על ראשי השבלים ולא היו נכפפים, ובודאי אין מדרש חז"ל יואב מידי פשוטו ממש, והענין מובן עם הנוכח כי כל בחינתו היתה, מתגבורת כח האב, ולא היה בו כח האם כלל, וגדל בו אור המקיף לגמרי, והיה מעופפו באויר:
² מדרש תהלים - מזמור יח
כי בך ארוץ גדור. ר' חייא בשם ר' לוי אמר,

החודש הכי גדול מכל החודשים, "אתי", "אתי מלבנון תבואי אתי מלבנון כלה", איפה שכתוב "אתי" זה 'טבת' זה [אותה גימטריא] 411, טבת זה 411. אז [חודש טבת] סוד הטובה, כל הטובות, לכן נקרת הצור זה טבת, "אתי", [בשעה שה' אמר: "הנה] מקום אתי" [הכוונה] זה נקרת הצור, שם התגלו [למשה רבינו] 13 מידות רחמים, שכל הרחמים שבעולם, כל הרחמים !.

כאן (תנא דבי אליהו) סוף פרק ט' "וכימך דבאך". עכשיו [בפרשת ויחי] זה הברכות, אין כאל ישורון, מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך, כי אשר היה בחרם, לא, זה אסור, לא מגלים סודות, אין דבר כזה לגלות סודות, עשו חרם שלא מגלים [שמכרו את יוסף ויוסף חי, וכיון ששרח בת אשר אמרה ליעקב אבינו שיוסף חי אמרו כולם שאשר עבר על החרם וגילה זאת לבתו].

[והסיבה שעשו חרם לא לגלות ליעקב שיוסף חי, הייתה] כי אם יגלו כולם ימותו באותו רגע, הנה הפסיקתא, יוסף ידע [ש]אם אבא שלו ידע את הסיפור האמיתי ימותו כולם, יחרב העולם, העולם עומד על עם ישראל [5].

כי במדבר לא היה נדות בכלל, כתוב במדרש תנחומא שמות שבמדבר לא היה נדות, וכתוב גם כן בתנא דבי אליהו שבט אשר לא היה נדות⁴, לכן כולם "אשרוני בנות", כי אם הבת אין לה הרהורים רעים אז לא צריך [טומאת] נדה, זה מיותר לה, כתוב

טבת הוא סוד הטובה והמת בו נדבק בשכינה הנקראת אתי כמו שמוכח בפסוק גדלו לה' אתי ומיתת האזרחי מוכיח והוא הבשורה טובה כמו שנרמז בו והוא המבטל קליפה שכנגדו מסוד הדין באת ונמתקנה בחסד, וכאשר בא לענפו אז נכנע מפני הקדושה בסוד האש המרמז בו ובקליפה נדבקים בו עזי נפש תשעה מאות וארבעים וארבעה והמה יונקים מהכלב הרע בעל צפון אשר תחתיו שלשה עשר מאות, וארבעה כלבים בשמו והתנא ר' מאיר מוכיח שמבטלו בסוד שם של ארבע, וענין הרמז אלף וששה והוא רותת בדמו וקבלה אשכנזית קבלתי בלחישה

מראי מקומות והערות

מסוד רשת דם והבן מאוד:
⁴ תנא דבי אליהו רבה - פרק ט' אם כן למי אתם משולים תלמוד לומר (דברים לג) ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וגו' וכימך דבאך אמרו חכמים על בנותיו של אשר שהוקנה כבתולה והבתולה אין לה דמים שנאמר ברזל ונחשת מנעלך וכימך דבאך:

⁵ הנה עכשיו ביידן רוקד שלושה, נהרגו שלושה [בפיגוע בפונדוק], נרצחו שתי נשים בגיל 70 אחד בגיל 63 ועוד פצוע קשה, אז ביידן הוא שולח להם (- למחבלים) את הנשק, מי שולח את הנשק, מאיפה יש לחיזבאללה נשק? למחבלים נשק? כל זה

טבת הוא סוד הטובה והמת בו נדבק בשכינה הנקראת אתי כמו שמוכח בפסוק גדלו לה' אתי ומיתת האזרחי מוכיח והוא הבשורה טובה כמו שנרמז בו והוא המבטל קליפה שכנגדו מסוד הדין באת ונמתקנה בחסד, וכאשר בא לענפו אז נכנע מפני הקדושה בסוד האש המרמז בו ובקליפה נדבקים בו עזי נפש תשעה מאות וארבעים וארבעה והמה יונקים מהכלב הרע בעל צפון אשר תחתיו שלשה עשר מאות, וארבעה כלבים בשמו והתנא ר' מאיר מוכיח שמבטלו בסוד שם של ארבע, וענין הרמז אלף וששה והוא רותת בדמו וקבלה אשכנזית קבלתי בלחישה

אבא שלו חשב שנסראללה חטף אותו, [וכששמע וראה אחרי 22 שנה שיוסף חי לא ידע מה קרה שנעלם ואיך התגלה ואם יוסף היה מספר שהאחים מכרו אותו עם ישראל היה נכחד, ח"ו] ⁶.

אז מה כתוב בפסיקתא? שיוסף 17 שנה לא נפגש עם אבא שלו, [נראה שכאן אומר כלפי בנו ר' נחמן] אנחנו רואים ברוך ה' כמעט כל יום, אבל יוסף 17 שנה לא נפגש, כי אבא שלו ישאל אותו מה קרה?

מראי מקומות והערות

עם של רוצחים, עושים טבת, אולי עושים טבת בנו? עכשיו רצחו שלושה יהודים אז מה, אז אנחנו אשמים? אומר כן [היהודים] אשמים [כשהורגים אותם].

⁶ לנסראללה עוד לא עשו לווייה, אולי פוטיין יבוא להלוויה שלו, מחכים 60 יום אחרי הפסקת האש, עכשיו הגיע עמוס הוכשטיין [היהודי המומר שהוא השליח ארצות הברית למזרח התיכון] מגיע להארץ את ההפסקת אש עוד 60 יום, כי צבא לבנון עוד לא השתלט על דרום לבנון, בינתיים חיזבאללה משתלט, כל דרום לבנון זה תחת החיזבאללה, יורים על מטולה, יורים על ראש פינה, יורים על שלומי, יורים על חניתה, יורים, הם 5 ק"מ, הם עוד נמצאים יותר גבוה [מהיישובים היהודים], לבנון זה יותר גבוה מההרים שלנו, אצלנו ההרים מגיעים לאלף מטר שם זה מגיע לאלפיים מטר, אז הם יורים בקלות.

עכשיו [החות'ים מתימן] ירו טיל על חדרה רצו לפגוע במתקני החשמל שם, בתחנת כח, רצו לפגוע, הטיל הוא נמצא מאה ק"מ בגובה, וזה [הטיל ירוט] עושה חמש [ק"מ] בשנייה, אז זה 20 שניות [להגיע לגובה 100 קילומטר], ואז זה (-) שבדי הטיל המירט והמירט) מתפזר בכל הארץ, כל טיל זה 30 מטר אורך, זה מתפרק לארבע חלקים אז כל חלק זה עשר מטר זה כמה טונות [אם] זה נופל על בית [זה אסון, אבל] לא נופל על שום בית, זה ניסים, נופל בחצרות של בתים, וככה, אבל לא על הבתים, [אם]

מביידן, יש לו עוד עשרה ימים לכהן כראש ממשלה, והוא רוצה לכל הפחות בעשרה ימים האלה לחסל את עם ישראל, כבר נמאס לו, כי שבע מיליארד אנשים אומרים שצריכים לחסל את עם ישראל, שבע מיליארד!

כי יש טראמפ אחד משוגע, הוא היה מאיתנים אני זוכר, בחרו בו 350 [אלקטורים] ובאריס בחרו 175, הוא פי 2, (אבל כולם היו באיתנים, ביידן מוכיח הוא הוציא מסמכים...), מי בוחר בטרמפ, טראמפ אומר היהודים צודקים, מי זה היהודים צודקים, ממת'י היהודים צודקים? היהודים לא צודקים אף פעם, יש שבע מיליארד אנשים בעולם כולם אומרים שהיהודים לא צודקים, בא אחד טראמפ משוגע, אומר: לא, היהודים עם הנבחר, זה עם קדוש, זה כולם קודש קודשים, הבת שלו נהיית יהודייה פתאום, השתגעה לגמרי, (גם היא הייתה באיתנים, אני בטוח...), מה פתאום התגירה, [לחתן היהודי שלו קוראים] קושנר. הוא שם את קושנר [אבא של חתנו לשגריר ארצות הברית] בצרפת, צרפת אנטישמים, צרפת זה יותר אנטישמים מהרוסים, הם נאצים אמיתיים הצרפתים, אז עכשיו בדיוק הוא שלח להם את קושנר, זה משגע אותם שם, אחרי שכבר הצרפתים לא הרשו לישראל להשתתף בשום כינוס, בשום ועידה, בצרפת אסור לנציגים הישראלים [להשתתף] בשום ועידה, לא כדור רגל, לא זה...., אתם רוצחים, אתם

בחורי אנ"ש חותמים לפני מוריגו הרב על התנזרות מפגעי הטכנולוגיה

אחת חטפו הרגו 24 אלף, זה לא הגיוני, גם יעקב לא הסכים עם זה, [ולכן יעקב קיללם:] "אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל", זה עכשיו בפרשה, בשביל ילדה אחת שנחטפה הרגו 24 אלף, את כל שכם הרגו לא השאירו אחד בחיים.

אומר הרמב"ם [שהסיבה שהתחייבו כל בני העיר שכם מיתה] כי כולם ידעו מזה [ששכם חטף את דינה],⁷ איך אתם לא

אז יוסף לא רצה לפגוש את אבא שלו 17 שנה, לא הסכים לפגוש אותו, כי יעקב ישאל אותו מה היה, אז יעקב ידע שהאחים מכרו את יוסף, זה לא יעלה על הדעת, בברכות יעקב כבר כן ידע [ברוח הקודש] "מטרף בני עלית", "שמעון ולוי אחים כלי חמס מכורותיהם, [כי באפם] הרגו איש", הרגו 24 אלף [אנשי העיר שכם] בשביל ילדה אחת (- דינה), ילדה

מראי מקומות והערות

מצות אלו ולהזהיר את העם ובן נח שעבר על אחת משבע מצות אלו יהרג בסייף ומפני זה נתחייבו כל בעלי שכם הריגה שהרי שכם גזל והם ראו וידעו ולא דנוהו ובן נח נהרג בעד אחד ובדיין אחד בלא התראה ועל פי קרובין אבל לא בעדות אשה ולא תדון אשה להם.

היה נופל על בית כל הבית היה נחרב, עם הממ"ד עם הכל, זה אי אפשר לתאר את הניסים שכל רגע.

⁷ רמב"ם ספר שופטים הלכות מלכים פרק ט' הלכה י"ד

וכיצד מצווין הן על הדינין חייבין להושיב דינין ושופטים בכל פלך ופלך לדון בשש

[20] בינואר אז בדיוק ביארצייט של הרמב"ם, אז טראמפ מקבל את הממשלה על כל העולם, מי ששולט באמריקה על כל העולם הוא שולט.

יש אפיפיור, עוד יותר גבוה, עכשיו האפיפיור גם כן נגדנו, פרנסיסקו הוא נהיה נגדנו, הוא אומר מה אתם עושים בעזה, מה אתם עושים פה, מה אתם עושים שם, הוא נהיה נגדנו, כי כל הכנסיות זה של המוסלמים היום, בעזה זה הכל כנסיות של המוסלמים, אז [אולי: המוסלמים] מדברים אליו כל יום, תראה מה שעושים לנו, אז פרנסיסקו אז הוא כבר נגד היהודים, זה 2.4 מיליארד אנשים, שתי מיליארד אנשים הולכים עם פרנסיסקו, אז שני מיליארד, אולי נקרב אותו, ניסע אליו ניסע לוותיקן לדבר איתו.⁹

מצילים אותה, אם גוי יודע שחוטפים יהודי הוא צריך להציל אותו, מה הילדה הזאת עשתה, מיילא ילדה גדולה בת 20 אתה יכול להגיד שהיא פושעת, היא טרוריסטית, היא מרדנית, אבל ילדה בת שמונה מה היא אשמה, "וגונב איש ומכרו מות יומת", אם גונבים בן אדם כל העיר חייבת מיתה. אז אנחנו פוסקים להלכה כמו הרמב"ם לעתיד לבוא.⁸

טראמפ הולך לפי הרמב"ם, טראמפ הוא יהיה ראש ממשלה [באמריקה] ביארצייט של הרמב"ם, כ' טבת, הוא הולך לפי הרמב"ם, אז בדיוק בכ' טבת 20 בינואר, היום טבת וינואר זה ביחד, אם היום זה ו' טבת אז זה 6 בינואר, עכשיו זה כבר מתחיל ז', אצלנו מתחיל ז' [בצאת הכוכבים], אצלם מתחיל ב12 בלילה, אז יהיה (7)

מראי מקומות והערות

ורצונו ה'ה אפלו ל'דבר עם בני העולם שיחות חלין בעסקי העולם, אולי יצמח ויתגלגל מזה דבורים שיעוררו אותם להשם יתברך ואפלו אם לא הפעל פי אם תנועה בעלמא, שיכנס בהם איזה הרהור תשובה או התעוררות לפי שעה, גם כן טוב מאד, מכל שכן שיכול להיות שברבות הימים, כשידבר עמהם ויחזרו וידבר, אולי יזכה לעוררם באמת להשם יתברך ולקרבת לעבודתו יתברך אשר אין דבר גדול מזה, פמנבא בכל הספרים בפרט בזה

⁸ שיח שרפי קודש חלק ב נו רבנו אמר: "אף על פי שלעיתיד, כשיצטרכו לידע איזו הלכה, יפתחו ויענו ברמב"ם אף על פי כן בספר "מורה נבוכים" והחקירות שחבר אסור להסתפל"
⁹ חיי מוהר"ן - אות תקמג (ק) פמה פעמים ה'ה מדבר הרבה עמנו והזויר אותנו מאד לקרב נפשות להשם יתברך, להשתדל לדבר הרבה עם בני אדם כדי לעוררם ולהשיבם לקרבתם להשם יתברך.

כבר כבש את דמשק, לא כמו היום מפחדים לכבוש את דמשק, עומדים 20 ק"מ מדמשק ולא כובשים את דמשק, תיכנסו לדמשק ונגמר הסיפור, מי מפחד מסוריה היום? אין מה לפחד מהם, אסד פחד מאיתנו לא אנחנו

כתוב שדוד רצה לכבוש את הוותיקן¹⁰, דוד, הוא רצה לכבוש את רומא, הוא אמר מי יובילני עיר מצור מי נחני עד אדום, הנה תהילים, אז פעם כתוב 'מצור' פעם כתוב 'מבצר', אומר המדרש רבה זה רומא, דוד רצה לכבוש את רומא, דוד יכל לכבוש, הוא

מראי מקומות והערות

פשוט כזה] מי שהוא למדן יותר חשוב יותר, מי שהוא עשיר חשוב יותר, מי שהוא מיהם חשוב יותר. והמובן מדבריו היה שכל מי שיש לו איזה חשיבות ומעלה מצד עשירות או מצד חכמה ויחוס, בודאי נשמתו גדולה וגבוהה יותר. וכמו כן יש לו יצר הרע גדול ביותר, וגם בו תלויים כמה נפשות ביותר. ועל כן העקר להשתדל לקרב מבני הנעורים החשובים שבעיר, כגון בני העשירים ואותן שמהזקנים בלמוד, ואז הקטנים מתקרבים ממילא וכ"ל:

¹⁰ מדרש רבה דברים פרשה א פסקה טז

ד"א רב לכם סב את ההר הזה זה שאמר הכתוב (תהלים ס) מי יובילני עיר מצור זו רומי ולמה דוד קורא אותה מצור עיר שמצורה ומבצרה לישראל ד"א עיר מצור שמבוצרת מכל מקום שאין אדם יכול לכבוש אותה ד"א עיר מצור עיר שהכל מבצרין אותה א"ר יוחנן היה דוד מתאוה ואומר מי יובילני עיר מצור מי יתן שאפרע ממנה אמר לו הקב"ה דוד ויכול אתה לה אמר לפניו רבש"ע מי נחני עד אדום אמר לפניו מי שכבר השליטני על אדום הוא משליט אותי אף על זו סגיאין ומנין ששלט דוד על אדום שנאמר (שמואל ב ח) וישם באדום נציבים מהו נציבים ר' סימון אמר קסטרים רבנן אמרי אדריאנטין א"ר יהודה בר סימון א"ל הקב"ה דוד יודע אני שידך חדות וחרוצות ואני מבקש לרדות את עולמי בהם ד"א דוד אני צריך לה לדורות וכבר משה רבך בקש להודווג בהן ואמרתי לו רב לכם רב יצוה לתלמידיו סב את ההר הזה:

הקדוש, כמו שכתוב שם וזכאה מאן דאחד בידא דחיבא וכ"ו וקדשא ברך הוא משתבח בה בכל עלמין:

והוא זכרונו לברכה האריך לדרך עמנו כמה וכמה פעמים כזה, וזו אותנו לזה מאד בכמה מיני לשונות. וכמה פעמים היה מביא אותנו בבזיונות על שאנו מתעצלים בזה, ופעם אחת קרא אותנו עצים יבשים על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם יתברך על ידינו:

ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד כמה פעם על ענין זה וספר אז הרבה מענין זה. וגם היה רצונו שישעו נסיעות בשביל זה כדי לדרך עם בני אדם. ואז כשרב מהם להשתדל לקרב נפשות להשם יתברך כ"ל, אז היה מתלוצץ ומאלו המשתדלים לקרב להשם יתברך רק הפחותים במעלה מאד כגון עניים ואביונים ועמי הארצות וכיוצא בזה אנשים השפלים במעלה. כי העקר הוא להשתדל לקרב להשם יתברך בני האדם הגדולים במעלה שיש להם איזה חשיבות. פי בני אדם פאלו קשה לקרבם מאד, וכשאוהב לקרבם אשרי לו. פי הוא דבר גדול מאד כשמקרב נפשות גדולות להשם יתברך ואז אלו הקטנים והשפלים במעלה נופלים ונטפלים ממילא אליו ומתקרבים להשם יתברך, פי מתבטלים לגבי הגדול מהם שנתקרב לדרך האמת להשם יתברך:

ושאלתי אותו זכרונו לברכה מי הוא הגדול. השיב כהפוזן | בדרך גערה על שאני שואל דבר

ממנו. בלעם ידע, אנחנו לא ידענו [רק אחרי 440 שנה כשגילו זאת שמואל ודוד], ושם תשים את החבית עם הנחשים, יבנו בית מקדש זה יקרוס, זה יפיל את בית המקדש, [ויכך עשה בלק].

אז עכשיו [כשרצה דוד לבנות את בית המקדש], מה עושים עם בית המקדש, יש חבית נחשים, מי יוציא את זה משם? הוא חפר 1500 אמות 750 מטר [לגלות את ה]חבית נחשים, מה עושים עם החבית נחשים איך מוציאים את זה? אז לכן דוד אומר מואב סיר רחצי, אני צריך להוציא את הסיר, את החבית של הנחשים¹¹, בלי זה אי אפשר לבנות בית מקדש, לכן קודם הוא הלך חפר 1500 אמה, והוציא את החבית עם הנחשים, ואז, הוא מצא ציץ שהיה מונח על התהום זה מבריאת העולם¹²].

אז כתוב בפרק ס' מה דוד מבקש? מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום, עמק סוכות, הוא כבש את סוכות, לי גלעד לי מנשה, עמק שכם, הוא כבש את שכם, את גלעד את מנשה הוא כבש, אפרים מעוז ראשי יהודה מחוקקי מואב סיר רחצי.

כי בלק ראה שהנכד שלו הוא יכרית את מואב, כי רות הייתה נכדה של בלק, בלק היה מלך מואב, בלק ובלעם, ורות הייתה הנכדה שלו וממנה יצא דוד, יוצא שדוד יוצא מבלק, לכן בלק אומר "ממני", בסוף אני רואה שהנכד שלי יכרית את מואב, אז מה עושים? אז אמר לו בלעם תביא חבית נחשים אלף נחשים, תחתוך את הראש תשים את זה בהר הבית, הם ידעו איפה הר הבית,

מראי מקומות והערות

צריכים להביא מים מהכנרת מהמוביל הארצי, מחולדה, אחרי שכל משאבי המים שבשער הגיא הירדנים לקחו את זה, אז בהסכם היו צריכים לתת למים לזרום, אמרו לא, אנחנו לא יודעים, משכו את זה 19 שנה, 19 שנה לא היה מים בירושלים, היו צריכים להביא מחולדה, מנען, היה שם מעיינות, משם העבירו צינורות לירושלים, דרך נען, דרך רחובות, דרך חולדה, אחרי 19 שנה אז ה' ריחם [וכבשו את כל ארץ ישראל עד הירדן, במלחמת ששת

¹¹ ילקוט ראובני על התורה - פרשת בלק [אות יז]:

בלק היה מכשף גדול והיה מלקט עשבים לעשות כשפים והניח בקדירה וגנו תחת הארץ עמוק אלף ות"ק אמה וכשבא דוד חפר שתין אלף ות"ק אמה על אלף ות"ק אמה בתהום ונסך מים ע"ג מזבח ואמר אני ארחוץ את הקדיר' ההוא וזהו מואב סיר רחצי: (זוהר במדבר):

¹² כי בירושלים יש מים בשביל כל כדור הארץ, מצד אחד אין פה מים בכלל,

אז איך מוציאים את החבית עם הנחשים איך מוציאים אותה? מאיפה מוציאים את החבית? יש חבית עם נחשים, אז מואב סיר רחצי, אז עכשיו דוד הולך וחופר,

מראי מקומות והערות

צעקו, אמרו תהילים בטח כמה פעמים, ורואים שהמים עולים עולים עולים עולים, 3000 אנשים נטבעו שם, וכשהמים עלו הכל נהיה תנינים נחשים נחשי ים. הכל זה ניו אורלינס החדשה, [ניו אורלינס פירושו אוליאנס החדשה].

יש [נערה] ז'אן דארק שנלחמה באנגלים [שכבשו את רוב צרפת], עד שהדוכס מנוברדיה הסגיר אותה [לאנגלים], הצרפתים [שגברו במלך צרפת] הסגירו אותה לאנגלים תמורת 50 אלף פרנק, משהו, הסגירו אותה, ואז הם (- האנגלים) שרפו אותו 3-4 פעמים, שלא ישאר שום זכר, אבל זה לא עוזר להם, [ואחר כך הצרפתים ניצחו וגרשו אותם לגמרי מרחבי צרפת].

אז זה נקרא ז'אן דארק, המשפחה זה דארק, ז'אן דארק, אז היא הייתה בת 19 כששרפו אותה, כי האנגלים כבשו [את צרפת, למלך צרפת או קראו] שארל, זה היה שארל, אנחנו עכשיו שארל השביעי, זה היה שארל הששי, אז הוא היה חולה נפש, והוא התחתן, הנרי השמיני [מלך אנגליה] התחתן עם הבת של שארל החמישי או הששי, ואז הנרי השמיני שכנע אותו (- מלך צרפת) שהוא יתן לו את כל צפון צרפת, הוא מעביר את זה לאנגליה, ואז האנגלים באו ועשו שמות (- חורבנות בצרפת). אז ז'אן דארק היא עשתה מרד נגד האנגלים, והיא הלכה בשם ה', היא ראתה מלאכים, מלאכים היו מלווים אותה, היא ידעה בדיוק איפה ללכת, ואיך לכבוש.

הימים]. אני עוד הייתי בכותל בגיל שבע [לפני קום המדינה], הייתי בכותל, הייתי בכותל עוד לפני שנולדתם, הלכתי לכותל, כל יום הלכנו לכותל, אמא שלי לקחה אותי כל יום, חופש הגדול עושים בירושלים, היה לנו פה משפחה, היינו אצלם כל החופש הגדול, בבית ישראל, הולכים ברגל, כל יום בכותל שעה שעתיים, [הכותל אז] זה היה כזה סמטה, כל הסמטה זה ברוחב החדר, ועוברים ערבים עם פחי מים, כמעט מעכו אותי שמה, נלחצתי לכותל בניסים לא מעכו אותי.

¹³ כמו בלוס אנג'לס, עכשיו בניו אורלינס דרסו שם, שם נהרגו ששה אנשים, ניו אורלינס [מחבל] אחד ג'בר, (היה חבר שלי דווקא... חבר טוב שלי...), ג'בר קראו לו הוא בניו אורלינס באמריקה, הוא דרש שם איזה 30 אנשים, איזה 6-7 הרוגים הוא דרס, ובאותו זמן מישהו שם פצצה שם בדאלס, שם פצצה שם, זה היה הכל ביחד, זה אנטישמם בכל העולם, בפרט באמריקה כולם אנטישמם, רוצים, אז יש [בניו אורלינס] שני יהודים פצועים קשה.

אז עכשיו מדברים על ניו אורלינס אז זה מתחת ל[נהר] מיסיסיפי, המיסיסיפי עובר יותר גבוה וזה מתחת למיסיסיפי, אז המיסיסיפי גאה, אז הציף את כל ניו אורלינס, אז המים הגיעו עד הקומה השישית, וכולם ברחו, חוץ מחב"דניקים, הם גמרו כל ספר תהילים, שהמים הגיעו לקומה ששית [המים] נעצרו, בדיוק הגיעו עד החב"דניקים, חב"ד אמרו תהילים שם בניו אורלינס בקומה השישית, כולם

לומדים אסטרטגיה? הרוואד לומדים אסטרטגיה [15]. אז מה הוא אומר שדרך לוז נכנסים לבית אל, אז מה אכפת לי לוז, מה אכפת לי איך נכנסים? אז כל זה כתוב בשופטים פרק א' שאיך כבשו את בית אל?

[ומתריץ] דרך העץ לוז, אז זה עכשיו "אל שדי נראה אלי ב'לוז' בארץ כנען", יעקב זכה ללוז, אנחנו מתחילים פרשת ויחי, קראנו את זה עכשיו במנחה, 'אל שדי נראה אלי ב'לוז בארץ כנען', אז ירושלים נקראת לוז, בית אל נקראת לוז, שלוז הרב'ה אומר זה

אז אומרים דרך לוז, יש ליקוטי מוהר"ן תורה פ"ה חלק שני¹⁴ איך כבשו את בית אל? איך כובשים? אם אין שער, הכל חומה. אתה גרת בחומה השלישית אז יש שם את החומה של נחמיה, 8 מטר אורך (- עובי), חומה זה 8 מטר רוחב (- עובי), עשר מטר רוחב, 20 מטר, בגובה 30 מטר, אי אפשר לכבוש עיר, [זה לוחק] שלוש שנים, אז איך כובשים כזה עיר [כמו בית אל שאין שער]? אז רש"י אומר [עין] לוז, ודרך הלוז נכנסים, [מתחת העץ היה השער הנסתר לעיר].

אז [לכאורה קשה למה התורה כותבת את הסיפורים הללו]? מה אנחנו עכשיו

מראי מקומות והערות

עד הבוקר, שהוא עת התחי'. והנה בבוקר והנה היא לאה (בראשית כ"ט), היינו עצם לוז הנ"ל, ש"ע נתבנה הגוף. ובשביל שכל כוונתו של יעקב הי' בשביל רחל, נאמר בבני רחל דהיינו יוסף, ולקדקוד נזיר אחיו (בראשית ט), ובבנימין כתיב (דברים ל"ג) ובין כתיפיו שכן. רמז, ש"ע בחי' לאה שהיא ראשונה, יכול לבא לבחי' רחל: קדקד וכתפיו, זה בחי' לוז הנ"ל. ער"ף גימ' ש"נ ר"ת שבת נחמו, רמז להנ"ל:¹⁵ הרוואד, היא אמרה - הנשיאה פרזידנט של הרוואד אמרה, שזה (- טבח שמחת תורה) מגיע ליהודים, כי היהודים מענים את הפלסטינאים, מענים את ה..., והכל שקר, יש [כאן בארץ] 20 חברי כנסת ערבים אין כזה מדינה, הערבים כולם אויבים, 20 חברי כנסת, חמאס יכול להיבחר לכנסת, רק הוא אומר צריכים לזרוק את היהודים לים.

¹⁴ ליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה פה אגוזים הנקראים לוזים, הם רומזים לבחי' לאה שהיא בעורף. שהיא נוק' ראשונה, ואח"כ נכנסין לבית המקדש, שהוא בחי' יעקב קראו בית אל (פסחים פח) וזהו שפרש"י (שופטים א') שדרך לוז נכנסין לבית אל. וזהו (ישע' מ) נחמו נחמו, ב' פעמים נחמו גימ' קדקד, שהוא בחי' עורף, שעל ידה נכנסין לבית אל. וזהו ג' שבועות שהם כ"א יום שבין המצרים, וכנגדו באילן לוז. בשביל זה נוהגין לאכול ביצה בסעודה המפסקת בט' באב, כי הביצה נגמרת בכ"א יום. כמאמר חז"ל (בכורות ח) (א) תרנגולת מולדת לכ"א יום וכו' וכנגדו באילן לוז. וזהו העצם לוז שיש בעורף אדם, שישאר אחר כליון הגוף, וממנו יתחדש בנין הגוף בשעת תחיית המתים. וזהו עיקר נחמותינו, בחי' נחמו נחמו כנ"ל. כי על הגוף נאמר (רות ג) שכבי

שיעור לבחורי ישיבה גדולה 'ברסלב-חכמה ודעת'

אל וְשֵׁם־הָעִיר לְפָנַי לְוֹז" (שופטים אכב-כג) קראו לזה לוז, זה תחיית המתים. "וַיֵּרְאוּ הַשְּׁמַרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֵאנוּ נָא אֶת־מְבֹא הָעִיר וְעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד: וַיֵּרָאֻם אֶת־מְבֹא הָעִיר וַיִּכּוּ אֶת־הָעִיר לְפִי־חָרֵב וְאֶת־הָאִישׁ וְאֶת־כָּל־מִשְׁפַּחְתּוֹ שִׁלְחוּ: וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אַרְצָה הַחַתִּים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לְוֹז הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה" (שם, כד-כו)

איך יצאת? אם אני אראה לכם ירו עלי, הם יושבים על החומה עם קשת וחיצים ויורים על מי שאומר איפה הכניסה והיציאה יורים עליו, אני לא יכול. אז הוא עשה עם הפה, כתוב בגמרא

סוד תחיית המתים. כי עכשיו עשרה בטבת אפשר להחיות מתים, היום זה היארצייט של האיזביצה, הוא היה ברסלב אמיתי, ר' מרדכי מאיזביצה, הוא עזב את קוצק ופתח חסידות חדשה, הוא אמר שקוצק לא מספיק, הוא הסתגר 20 שנה, הוא אמר הוא לא מספיק מקרב, אז הוא צריך לפתוח חסידות פתוחה לכולם, שכולם יוכלו להתקרב, זה האיזביצה, היום זה היארצייט, היום כולם יסעו לאיזביצה.

"וַיַּעֲלוּ בֵּית־יוֹסֵף גַּם־הֵם בֵּית־אֶל־וַה' עִמָּם: וַיִּתְּירוּ בֵּית־יוֹסֵף בְּבֵית־

לעולם.

אז הוא בנה עיר שלא מתים שם לעולם, מלאך המוות לא נכנס, שנחריב לא נכנס, שם עושים את התכלת, ושם חיים לעולם, מי שרוצה למות יוצא מהעיר, עד שאדם יש לו נחת מהחיים, הוא לומד, הוא גומר את הש"ס.

ארבע מאות שנה¹⁷, ואיוב מאוד כעס על ה', כי איוב אמר לפרעה¹⁸ אין לך מה לדאוג, 400

סוטה הוא עשה עם הפה, בדף מ"ו עמוד ב'¹⁶, הוא עשה עם הפה, הוא עשה ככה עם הפה אז בזה הוא חי לעולם, אם אדם עושה רק עם הפה, הוא הולך אחרי הצדיק, כי היה אסור לגלות את הכניסה לעיר, וזה היה חודש טבת. סוטה בדף מ"ו עמוד ב', אז אחד אומר באצבע הראה להם, ואחד אומר עם הפה, הוא הראה להם עם הפה, בפיו עיקם להם אז הוא חי לעולם, אם אדם עושה משהו בשביל הצדיק אז הוא חי

מראי מקומות והערות

¹⁶ סוטה מו, ע"ב

תניא היה ה"מ אומר כופין ללויה ששכר הלויה אין לה שיעור שנאמר ויראו השומרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד וכתבי ויראם את מבוא העיר ומה חסד עשו עמו שכל אותה העיר הרגו לפי חרב ואותו האיש ומשפחתו שלחו וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו היא שמה עד היום הזה תניא היא לזו שצובעין בה תכלת היא לזו שבא סנחריב ולא בלבלה נבוכדנצר ולא החריבה ואף מלאך המות אין לו רשות לעבור בה אלא זקנים שבה בזמן שדעתן קצה עליהו יוצאין חוץ לחומה והן מתים והלא דברים ק"ו ומה כנעני זה שלא דיבר בפיו ולא הלך ברגליו גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות מי שעושה לזויה ברגליו על אחת כמה וכמה במה הראה להם חזקיה אמר בפיו עקם להם ר' יוחנן אמר באצבעו הראה להם תניא כוותיה דר' יוחנן בשביל שכנעני זה הראה באצבעו גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות:

¹⁷ נראה שכאן מורינו הרב קרא את המשך דברי הגמרא:

סוטה מו, ע"ב

ואמר ר' יהושע בן לוי בשביל ארבעה פסיעות שלוח פרעה לאברהם שנאמר ויצו פרעה אנשים וגו' נשתעבד בבניו ארבע מאות שנה שנאמר ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה:

¹⁸ זהו חלק ב, לג, ע"א

וְכֵלָא בְּדִינָא אַתָּא. (ס"א לגביה) כְּמָה דְּאִיהוּ דָּן, הֲכִי אַתְדָּן. בְּגִין דְּאִיב מְקַרְבֵי עֵיטָא דְּפִרְעָה הֵוָה, וְכַד קָם פִּרְעָה עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל, בְּעָא לְקַטְלָא וְנָן. אָמַר לֵיהּ לָא, אָלָא טוֹל מְמוֹנְהוֹן וְשְׁלוֹט עַל גּוֹפֵיהוֹן, בְּפוּלְחָנָא קִשְׂיָא, וְלָא תְקַטּוֹל לֹוֹן. אָמַר לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, תְּחִידָה, בְּהוּא דִּינָא מְמַשׁ, תְּהָא דְּאִין, מַה כְּתִיב, (איוב ב') אוֹלָם שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ וְגו'. בְּמָה דְּאִיהוּ דָּן, הֲכִי אַתְדָּן. וְאָף עַל גַּב דְּבַכְל שְׂאָר הָוָה דְּחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. [תרגום: והפל בא בד'ן (אצל).] כְּמוֹ שֶׁהוּא דָּן - כְּדִן. מִשּׁוֹם שְׂאִיב מְקַרְבֵי הַעֲצָה שֶׁל פִּרְעָה הָיָה, וְכִשְׁעַמְד פִּרְעָה עַל יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהַרְגֵם אוֹתָם. אָמַר לוֹ, לָא, אָלָא קַח מְמוֹנָם וְשַׁלְט עַל גּוֹפָם בְּעַבְדָּה קִשְׂיָה, וְאֵל תְּהַרְגֵם אוֹתָם. אָמַר לוֹ תְּקַדּוּשׁ בְּרִידָה הוּא, תְּחִידָה, בְּאוֹתוֹ דִּין מְמַשׁ תְּהִידָה דָּן. מַה כְּתוּב? (איוב ב') אוֹלָם שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע

בסוף נהיה 210, פרעה עוד היה חי, עכשיו הוא יטבע בים, ואיוב אמר לפרעה שהוא עצמו ודאי לא יסבול אלא הדור ה-20 ממנו].

אז ה' השיב לאיוב [שכתבו בתורה] 'בסכת' 'בסכת' 'בסכות'¹⁹, כמו שהסכות עשיתי מארבע [דפנות] עשיתי שניים וטפח, אז ככה עשיתי מ210, 400, כנגד שניים וטפח²⁰.

שנה [עם ישראל יעבדו אותך], מה אכפת לך [מהמכות שיקבלו המצרים אחרי אותם 400 שנה, אותם יסבול] הנין של הנין של הנין [שלך], כל 20 שנה זה דור, אז [400 שנה] זה 20 דורות, אז מה אכפת לך מה שיהיה בעוד 20 דורות? אבל בסוף התברר שזה - השיעבוד היה 210 [וכבר אז קיבלו המצרים את המכות], אז איוב מאוד כעס על ה', למה ה' עושה לו ככה, הוא הבטיח לפרעה 400

מורי מקומות והערות

כאן ארבע דל חד לגופיה פשו להו תלתא שתיים כהלכתן ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקמה אטפח רבי שמעון סבר יש אם למקרא בסכות בסכות הרי כאן שש דל חד קרא לגופיה פשו להו ארבע שלש כהלכתן אתאי הלכתא וגרעתה לרביעית ואוקמתה אטפח
²⁰ [מאמר זה על איוב הוא ממדרש פליאה פרשת אמור]

אֶל עֲצֻמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ וְגו'. בְּמַה שֶׁהוּא דָן - כָּף נִדוֹן. וְאִף עַל גַּב שֶׁכָּל הַשָּׂאָר הָיָה יָרָא מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

¹⁹ סוכה ו, ע"ב

תנו רבנן שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח רבי שמעון אומר שלש כהלכתן ורביעית אפילו טפח במאי קמיפלגי רבנן סברי יש אם למסורת ורבי שמעון סבר יש אם למקרא רבנן סברי יש אם למסורת בסכת בסכת בסכות הרי

המתים, אילי מואב יאחזמו רעד, רעד זה לאה ורחל, אם מחברים לאה ורחל אז אילי מואב יאחזמו רעד, אז 'ידבר עמים תחתינו ולאומים תחת רגלינו', וכנגדו באילן לוז²¹, אילן לוז זה שלושה שבועות לכן שלושת השבועות, כלומר תשעה באב זה 21 יום.

אז [נחמו נחמו] גימטרייה קדקד (208), עכשיו אנחנו מברכים את יוסף בקדקד, ולקדקד נזיר אחיו, גם יעקב מברך וגם משה, כולם אומרים [ליוסף] 'קדקד', וגם כתוב ב'גד' 'וטרף זרוע אף קדקד', גם גד זכה לקדקד, "גד גוד יגודנו והוא יגוד עקב", כל החלוצים (-)

הלוחמים הראשונים בחזית) זה מ[שבט] גד, גד גוד יגודנו. אם הולכים עם שם ה', עם ארון הברית, אז גד גוד יגודנו אז הם כבשו את הכל, עד צידון כבשו, אחרי זה [כשכבר לא הלכו בדרך ה'] היו צריכים לסגת. אז יש לנו 'גד גוד יגודנו והוא

אז יוצא שחנוכה זה להמשיך את הסוכות, לכן [חנוכה] זה שמונה ימים כמו סוכות, כי היה גזירה לא לעשות סוכות אז בחנוכה המשיכו את הקדושה של הסוכות, של הארבע מינים, כי בחנוכה אפשר להחיות מתים, לכן זה ב' טבת, ב' טבת זה זאת חנוכה, אם [כסלן] זה כ"ט ימים אז [זאת חנוכה] זה ג' טבת, אז ב' טבת אפשר להחיות מתים, ואז זה החותם האחרון, עכשיו היה החותם האחרון שחתמו את כולם לחיים טובים, אדם צריך לגמור בחודש טבת לגמור כל יום את כל ספר תהילים, כל יום !.

אז רש"י אומר מה זה לוז? שתחת הלוז הייתה מנהרה, ככה אומר רש"י, אז מה זה אכפת לי שתחת הלוז היה מנהרה? מה, רש"י בא ללמד אותנו איך לכבוש את בית אל? אומר רבנו לא, לוז זה תחיית המתים, לאה זה לאה תחיית

מראי מקומות והערות

לתשעה חדישים וכנגדה באילן זית הזאב והארי והדוב והנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לשלש שנים וכנגדן באילן בנות שוח אפעא לשבעים שנה וכנגדו באילן חרוב זה משעת נטיעתו עד שעת גמר פירותיו שבעים שנה וימי עיבורו שלש שנים נחש לשבע שנים ולאותו רשע לא מצינו חבר ויש אומרים מוכססים

²¹ בכורות ח, ע"א תנו רבנן תרנגולת לעשרים ואחד יום וכנגדה באילן לוז כלב לחמשים יום וכנגדו באילן תאינה חתול לחמשים ושנים יום וכנגדו באילן תות חזיר לששים יום כנגדו באילן תפוח שועל וכל מיני שרצים ששה חדישים וכנגדם באילן תבואה בהמה דקה טהורה לחמשה חדישים וכנגדן באילן גפן בהמה גסה טמאה לשנים עשר חודש וכנגדו באילן דקל טהורה

וערמון, למה? שהוא זכה לתחיית המתים, כי עכשיו זוכים לתחיית המתים, עכשיו חודש טבת זוכים לתחיית המתים, שאדם יחיה לעולם, אז לכן כתוב "ויקח לו יעקב מקל לבנה לח לוז וערמון".

אז לוז זה תחיית המתים, שיעקב זכה להחיות מתים, כי יעקב היה בטוח שיהיה תחיית המתים בימיו²³, כתוב במדרש רבה בפרשת וישב חלק א' שהוא היה

יגוד עקב, 'וטרף זרוע אף קדקד', זה בזאת הברכה, אז [גד] הוא זכה לקדקד, לכן זכה לאליהו הנביא, כי אליהו הנביא בא מגד²².

מוצאי שבת יש עצם לוז, מוצאי שבת צריכים לחיות מעצם לוז, במוצאי שבת חיים מלוז, כל הלוז זה תחיית המתים, על ידי לוז אדם זוכה לתחיית המתים, לכן כתוב בספר בראשית "ולוז וערמון", שיעקב לקח לוז וערמון, בספר בראשית בויצא שהוא לקח לוז

מראי מקומות והערות

²³ מדרש רבה בראשית - פרשה פד פסקה יא (יא) ויחלום עוד חלום אחר וגו' בשעה שאמר יוסף והנה השמש והירח אמר יעקב מי גילה לו ששמי שמש ... ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת ר' לוי בשם ר' חמא בר חנינא כך היה אבינו יעקב סבור שתחיית המתים מגעת בימיו שנאמר הבוא הבוא נבוא אני ואחיך נחא שמא אני ואמך והלא אמך כבר מתה ואת אומר אני ואמך ואחיך ולא היה

²² מדרש רבה בראשית - פרשה עא פסקה ט (ט) ... ותאמר לאה בא גד, אתיא גדא דביתא אתא גא דעלמא בא מי שעתידי לגדד משתיתן של עובדי כוכבים ומנו אליהו. אליהו משל מי ר' אליעזר אמר משל בנימין דכתיב (ד"ה א ח) ויערשיה ואליה וזכרי בני ירוחם כל אלה בני בנימין ר' נהוראי אמר משל גד היה הה"ד (מלכים א טז) ויאמר אליהו התשבי מתושבי גלעד:

שורקה, שרהלה, איזה שרה?
שרה זה עלבון, לאשה זרה
אומרים לה שרה, אבל אשתך
תגיד לה שרי, לנכדה שלי אני
קורא שרי, לא שרה, מה פתאום
שרה, אברהם אומר 'שרה תביאי
ארוחת ערב', 'הכנת ארוחת
ערב'? [שרה שואלת:] מה פתאום
שרה? [עונה לה אברהם:] מה הפירוש,
ה' אמר לי מהיום קוראים לך
שרה, יהיה לנו ילד, אפילו את
השם הוא אמר לו, כי ביצחק,
וקראת שמו יצחק.

[ובזמן שה' אמר לאברהם את הנבואה הזאת],
ה' אמר לו תדע לך [שילוד לך בן יצחק,
אברהם אומר:] אני רוצה את
ישמעאל, תעזוב אותי מיצחק,
אני רוצה את ישמעאל, אני צריך
ציפור על העץ? אני צריך ציפור
ביד, אתה אחרי זה תספר לי
שעשיתי ככה [ולכן בסוף לא אוכה בן
יצחק], אמרתי "במה אדע כי
ארשנה" [וכבר נגזר גזירת הגלות 400 שנה],
כל יום תמצא לי תירוץ [למה בסוף
לא אוכה ביצחק], עוד שנה עוד שנה,
יש לי ישמעאל, זה מספיק לי, "לו
ישמעאל יחיה לפניך". ה' אומר
לו: לא, אני אומר לך, ביצחק
יקרא לך זרע, פעמיים ה' אומר לו

בטוח שיהיה תחיית המתים, כי
יוסף אמר להם: "הנה השמש
והירח", ירח זה רחל, אז רחל
[שנפטרה תשתחוה ליוסף], אז יהיה
תחיית המתים. כי עכשיו חודש
טבת אפשר לזכות לתחיית
המתים.

עכשיו זה פרשת ויחי, זה הפרשה
של 'ויחי יעקב', שהוא זכה
לתחיית המתים, אז כתוב "חיי
שרה" "ויחי יעקב" לא כתוב מות
שרה, ויחי, שרה חיה לעולם, כי
בת מאה כבת עשרים, בת עשרים
כבת שבע.

כי לכן שרה אמרה "ותצחק שרה
בְּקִרְבָּהּ לְאִמֹּר] אַחֲרַי בְּלִתי הֲיִתֶּה לִי
עֲדֵנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן" [בראשית יח, יב],
[ולכאורה קשה מדוע שרה צחקה כאילו הייתה
מפותעת מבשורה זו], הרי [קודם לכן] ה'
אומר לה "כי ביצחק יקרא לך
זרע", יהיה לך ילד, ויהיה לך זרע.

[ומספר על הפעם הראשונה שהבטיח ה' לשרה
שהיה לה בן], פעם קראתי לשרי
שרה, כמעט קבלתי בקבוק
בראש, היא התחילה לבכות לי,
לא, [מה] זה אחותך אתה צריך
לדבר איתה, למה שרה למה לא
[בשם חיבה:] שרי? צריכים להגיד

מראי מקומות והערות

יעקב אבינו יודע שהדברים מגיעים לבלהה שפחת רחל שגדלתו כאמו:

איזה ברית? ברית למי? [בנו של] אברהם, ברית [לבן של] אבימלך ישמעאל אומר להם, כתוב כולם אמרו מאבימלך התעברה שרה, ישמעאל היה ילד בן 14, שהוא (- יצחק) היה בברית אז הוא היה כבר ילד בן 14, ילד גדול, הוא עומד בפתח מגיע עוג מלך הבשן, ישמעאל אומר לו מה באת? תגיד מזל טוב לאבימלך, מזל טוב, זה טוב, עוג מלך הבשן הביא מתנה מרמלדה עם 50 צבעים, תן את המתנה לאבימלך.

ומגיעים, כל המלכים מגיעים [לברית של יצחק], 31 מלכים מגיעים, כתוב שכל המלכים שהיו בברית של יצחק זכו לחיות עד יהושע בן

את זה, כי אברהם לא משתכנע, ה' אומר: תדע לך, ביצחק אני אומר לך ביצחק, ותקרא שמו יצחק.

ואברהם [אחר ששמע הבטחה מפורשת זו מה' שיוולד לן בן יצחק, הוא] בא הביתה, ורוקדים כל הלילה, "ביצחק יקרא לך זרע", יהיה לנו ילד יצחק, איזה ילד מתוק יהיה, וחמוד, עם פאות, עם זקן, ובר מצוה כבר נעשה לו, נעשה לו בגיל שלוש חאלקה, ואחרי זה נעשה לו בר מצווה.

"ביום הגמל את יצחק" הגיע [לסעודה זו] עוג מלך הבשן הגיע אבימלך²⁴, ישמעאל עומד שם בכניסה, למה באתם? יש ברית,

מראי מקומות והערות

גדולים עוג וכל גדולים עמו היו שם.

²⁴ מדרש רבה בראשית - פרשה נג פסקה י אמר רבי יהודה בר' סימון משתה גדול משתה

נון, 31 מלכים²⁵, אז 31 מלכים שכתוב בספר יהושע הם כבר היו בזמן הברית של יצחק, הם עוד חיו 400 שנה, עד ש[עם ישראל] הגיעו לארץ ישראל, אז כולם זכו מי שהיה בברית של יצחק, [מי שהיה] בברית של הצדיק יכול לחיות לעולם 400 שנה.

אז ה' אומר לאברהם פעמיים 'כי ביצחק יקרא לך זרע', 'וקראת שמו יצחק', 'ולישמעאל שמעתיק', בסדר, יהיה לו 12 נשיאים, 12 מדינות יהיה לו, יהיה לו את עיראק, את אפגניסטן. ערפאת אמר, מה ערפאת אמר? "ממרוקו עד עדן [שבת ימין שנמצאת בדרום חצי האי ערב] זה של ערבים, מה היהודים נכנסו פתאום באמצע [בארץ ישראל], שילכו ליוהנסבורג, שילכו לאוקיינוס השקט, מה הם נכנסו לנו, נתקעו לנו באמצע, אין לי שום דבר נגד היהודים".

אז ה' אומר לאברהם פעמיים 'כי ביצחק יקרא לך זרע', 'וקראת שמו יצחק', 'ולישמעאל שמעתיק', בסדר, יהיה לו 12 נשיאים, 12 מדינות יהיה לו, יהיה לו את עיראק, את אפגניסטן.

ערפאת אמר, מה ערפאת אמר? "ממרוקו עד עדן [שבת ימין שנמצאת בדרום חצי האי ערב] זה של ערבים, מה היהודים נכנסו פתאום באמצע [בארץ ישראל], שילכו ליוהנסבורג, שילכו לאוקיינוס השקט, מה הם נכנסו לנו, נתקעו לנו באמצע, אין לי שום דבר נגד היהודים".

מראי מקומות והערות

פה שני מיליון ערבים? הוא אומר זה סונים הוא שיעי. עלוואים זה נגד הסונים, הם לא מאמינים בקוראן, אז הערבים בעצמם לא מאמינים בקוראן, הם רוצים לזרוק אטום. אולי מחר הוא יזרוק את האטום, זה יהפך לממתקים, דבר ראשון הוא רוצה לזרוק על שובו בנים, בסדר, אבל זה יהפך לממתקים, אבל זה יהיה ממתקים רדיו אקטיביים, אז יצטרכו להגיד תיקון הכללי לפני כל סוכריה.

²⁵ מדרש רבה בראשית - פרשה נג פסקה י דאמר רבי יהושע בן מנחמה אותן ששים ושנים מלכים שהרג יהושע כולם היו במשתה של אברהם אבינו ולא שלשים ואחד היו אלא כי ההיא דאמר רבי ברכיה ורבי חלבון ורבי פרנץ משום רבי יוחנן מלך יריחו אחד מה תלמוד לומר אחד אלא הוא ואנטקיסור שלו: ²⁶ שהייתי בכלא עם אחד יוסף, אמרתי חומייני [מנהיג איראן] רוצה לזרוק פה אטום, ומה עם כל הערבים [שיהרגו]? יש

זה מותר, זה בסדר, ורוקדים ורוקדים ורוקדים ורוקדים.

פתאום, אחרי יומיים מגיעים שלושה ערבים, היא לא יודעת

שזה מלאכים, היא חשבה שזה ערבים, אומרים [לשרה] יהיה לך בן, מברכים אותך, תגידי אמן, תגידי תודה רבה, אתם נביאים?

מראי מקומות והערות

יחזיר לה ה' את הייצר הרע], וְלֹאָה צַחֲקָה, [שאמרה:] לִי הִיְתָה עֲדָנָה [כלומר אני חוזרת להיות צעירה, וחוזר לי הייצר הרע], וְאֲדֹנָי זָקֵן - ואברהם נשאר זקן וה' לא החזיר לו הייצר הרע], אִם כֵּן [טענה שרה:] יְהִי־הֵבֶן מִסְטָרָא דִּילִי, סְטָרָא דְנוֹקְבָא, וְלֹא יְהִי־לוֹ חַיִּית בְּאַרְיֵכוֹת יָמַי, [וביאור מורינו הרב שאמרה, שאם תביא ילד עם ייצר הרע הוא יהיה מוכרח למות בקיצור ימים, ובאמת האמינה שתוכל ללדת, אלא שהצטערה שבשביל זה היא צריכה לחזור ליצר הרע].

'וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָהָם: לְמָה זֶה צַחֲקָה לְאָמֶר, [כלומר:] שְׂאֵמֶרְתָּה - שנחשבת צחוק] הוּא [שאמרה:] 'הֲאֵף אֲמַנֵּם אֵלֹד וְאֲנִי זְקַנְתִּי', [ששרה אמרה:] וְכִי חָלִילָה אֵינִי יֹכֶלֶת בְּיָדוֹ יִתְבַּרַךְ שְׂאֵהִיָּה אוֹלִיד אֵף שְׂאֵנִי זְקַנְתִּי, וְלְמָה חָזַרְתָּ אוֹתִי לִימֵי נְעוּרַיִם, [וביאור מורינו הרב שכך טענה: שכמו שה' יכול לעשות נס ואשה בת תשעים תחזור להיות כבת עשרים, כך ה' יכל לעשות נס שגופה וטבעה יישארו כבני תשעים ובכל אופן תלד, ולא תצטרך לשוב לייצר הרע. ועוד שאם היא תשוב לייצר הרע] וְאַבְרָהָם עוֹמֵד בְּזַקְנָתוֹ [שאינו שב לייצר הרע] אִם כֵּן יְהִי־הֵבֶן מִכֹּחַ שְׂלִי, וְיְהִי־הֵבֶן מִסְטָרָא דְנוֹקְבָא, וְטַעֲנָתָה הָיָה: שְׂאֵם הָיָה שְׂנִיָּהֶם בְּמִדְרָגָה וְעֵינָן אֲחָד, יְהִי־הֵבֶן מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם, [ואם כן] אוֹ שְׂהִיָּה לוֹ לְהַחְזִיר גַּם לְאַבְרָהָם לִימֵי נְעוּרָיו, אוֹ שְׂיִלְדוֹ שְׂנִיָּהֶם וְהֵם בְּזַקְנָתָם.

27 היכל הברכה מבואר על פי מורינו הרב, בו מבואר סוד הפסוק, ומדוע יש בו שלושה פסיקים.

וְתַכְחַשׁ שְׂרָה | לְאָמֶר לֹא צַחֲקָתִי כִי יִרְאֶה וַיֹּאמֶר | לֹא כִי צַחֲקָתָ: (בראשית יח, טו) [היכל הברכה:] שְׂרָה לְאָמֶר - (במילים אילו [יש] פְּסִיק בְּאַמְצַע, וְצִרְיָה לְהַפְסִיק מְעַט, כִּי הָאֲמִירָה הִיְתָה בְּאֵמֶת, אֲלֵא אֵף עַל פִּי כֵן וְתַכְחַשׁ, אֲמַנֵּם בְּדַבְרֵי שְׂרָה לֹא הָיוּ מִפְּרָשִׁין לְאָמֶר עַל מָה זֶה כַּחֲשָׁה שְׂרָה לְהֵשֵׁם יִתְבַּרַךְ, רַק דֶּרֶךְ סֵתֶם כַּחֲשָׁה וְאֲמִירָה לֹא כִּף הוּא דְבַרֵי הֵשֵׁם יִתְבַּרַךְ כְּמוֹ שְׂאֵתֶם סְבוּרִים כִּי שְׂאֵנִי צַחֲקָתִי בְּוֹדָאִי, אֲלֵא יֵשׁ בְּדַבְרֵי אִיזָה פְּנִימִית.

כִּי עֵינֵי טַעֲנַת שְׂרָה הִיְתָה וְתַצְחַק שְׂרָה, שְׂשַׁחֲקָה וְשִׂמְחָה אַחֲרֵי בְלִתֵי הִיְתָה לִי עֲדָנָה, שְׂנִשְׂתַּנָּה גוֹפָה וְנִתַּן לָהּ עֶקֶר מִטְרוֹן וְדָם נְדוּת, וְחִזְרָה לִימֵי נְעוּרֶיהָ כְּדִי לְהוֹלִיד אֶת יְצַחַק בְּדֶרֶךְ הַטְּבָעִי, כְּדֹאִיתָא בִּירֹשְׁלַיִם, וְאַרְבָּה אֶת זָרְעוֹ וְאֶתָּן לוֹ אֶת יְצַחַק, וְאַרְבַּ כְּתִיב, אֲרַב כְּתִיב בְּזָרְעוֹ כְּדִי לְהוֹלִיד אֶת יְצַחַק, שְׂהוּא הֵי־צֵר הָרַע, כִּי עַד הֵנָּה הוֹלִיד אַבְרָהָם נְשֻׁמוֹת אֱלֹהוֹת, וְנִתְתִּי לוֹ אֲרַב שְׂיִלְד בְּדֶרֶךְ טְבָעִי גוֹף קְדוֹשׁ, [כלומר שכדי ששרה שיצאה לגמרי מכל הייצר הרע תוכל ללדת בדרך טבעית, נשתנה גופה וחזרה להיות צעירה וחוזר לה הייצר הרע כדי שיצחק יולד בדרך טבעית].

וְשְׂרָה לֹא יָדְעָה מִזָּה [שכדי ללדת את יצחק

פסלים והיהודים] כשעבדו עבודה זרה הם גם פסלים, ואז אפשר לנצח ולכבוש את עם ישראל], אבל אם [עם ישראל] זה כבר תורה אז אי אפשר לנצח אותם, ולכן כשהתקרבו בחזרה לה' על ידי החשמונאים לא יכלו היוונים לעוד לשלוט ביהודים], פסל מול תורה אי אפשר, אי אפשר להילחם עם התורה, התורה זה אלוקות, זה עולם האצילות, אל דעות ה', [חנה] אז היא ממשיכה עכשיו את הדעת [שהיה ליהודים לחזור בתשובה שעל ידי זה המשיכו את ניסי חנוכה], חנה התפללה שיהיה דעת, שיהיה פך שמן טהור, שיהיה חשמונאי, חשמונאי זה גם שמונה, שמונה זה עולם הבא,

עדנה], בת 20 היא צריכה לעבור ניסיונות, פתאום היא רואה בחור נחמד, כל מיני מחשבות באים, היא רוצה להיות בת 90 לא בת 20, מה, ה' יכול להביא לי גם בגיל 90 ילד, [ולא לעשות אותי בת 20 ואז אלה], מה זה בעיה לה', יוכבד ילדה בגיל 130 אז היא גם נהיית בת, חנה גם ילדה בגיל 130.

חנה הנביאה היא ראתה את חנוכה, כל החנוכה, [והתפללה על זה ואמרה]: 'קשת גיבורים חתים', 'אל דעות ה'', כי מול פסל אפשר להילחם, [ולכן] שהיהודים עבדו עבודה זרה אז היוונים השתלטו על היהודים, כי היוונים זה

מראי מקומות והערות

דרי"ו, ולא מסטרא דע"ב, ולא יהיה לו חיות, [וביאר מורינו הרב כוונתו: שהמילים כי יראה לא הולכים על שרה שהיא פחדה על עצמה, אלא ששרה יראה ופחדה שאם יצחק יוולד כך הוא ימות].

ולזה יש הפסק בין 'פי' ל'יראה', כי הוא ענין בפני עצמו, שאמרה מה שאמרה כי כך היה הדבר וכן, והפסיק מפרש שרש הענין וטענתה היה יראה, ויאמר הקדוש ברוך, הוא מה שאמר איזה ענין הנעלם, על מה עשה הקדוש ברוך הוא ככה, שיהיה [יצחק מתחילה] מסטרא דנוקבא, ולזה יש פסיק בין ויאמר לא, כי אמרה היה ענין נעלם, תשובה על דבריך, ואף על פי כן נחשב לה לשחוק שלא האמינה, והרהרה אחר מעשי השם יתברך, ולזה לא כך [שמו ששרה אומרת שלא צחקה, אלא], כי צחקת. ועין בלקוטי תורה בדברי מרן דברים מתוקים:

ולזה השיב השם יתברך: ה'פלא מהשם דבר', פי באמת צריה להיות [יצחק] מסטרא דנוקבא לצדך עקדה, ולכמה דברים נעלמים, וסבות כל הסבות [- ה'] יסבב שיהיה לו חיים [על ידי שישבו ויניסו בו נשמה חדשה, כפי שקרה ליצחק שבעקידה פרחה ממנו נשמתו שבאה מצד הנוקבא ונכנסה בו נשמה חדשה שבכוחה חי] כמו שעשה לחבוקוק וליונה וליצחק באמת, פדוע, ולזה לא נתפס חלילה כלל מאת השם יתברך כי באמת ולשרה בן [כי ה' ידע שאפילו שבצורה זו יוולד יצחק עם נשמה מצד הנוקבא שלא תהיה לו חיים, כפי שידעה שרה, כמו כן ה' ידע שבהמשך חייו יצחק יקבל נשמה חדשה] והוא מפלאי השגחה.

ולזה ותכחש שרה [שלא ידעה מזה] נחשב לה פחוש, אף שאמרה אמת לאמר: אמירתה היתה 'לא צחקתי פי יראה', שהיתה מתיראת שיהיה הבן מסטרא

סיום מסכת בבא בתרא ושיעור ל'חבורת דף היומי בבית מדרשינו'

שמן של חנוכה, מזה הדליקו את עולם הבא, אז חשמונאי, משהפת חשמונאי. הטהור שנפל ליעקב, ושמרו אותו, וחתמו אותו בחותם הכהן הגדול, זה הפך שמן.

אז 'מחץ מותניים קמיו ומשנאיו מן יקומו', מחץ מותניים, מה זה מחץ מותניים? שתשבור את המותניים של היוונים, משה כבר מתפלל, אלעזר [המכבי] היה הורג רבבות [יוונים], אלעזר כל מכה אלף, אלף, כתוב דוד המלך כל חץ זה אלף, אחרי בת שבע זה ירד

שבע זה עולם הזה, שמונה זה עולם הבא, אז חשמונאי, משפחת חשמונאי.

[וכן משה רבינו התפלל על החשמונאים ואמר:] 'מחץ מותניים'²⁸, אפילו [יעקב] [משה רבינו] מתפלל [על החשמונאים], עכשיו [בפרשת ויחי:], תומיך ואוריך לאיש חסידך, חומש דברים, 'נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה', אז הכל זה נבואה על חנוכה.

חנוכה זה כבר יעקב מתנבא, יעקב נופל לו פך שמן [וממנו ניסך על גבי האבן], זה הפך שמן של חנוכה, הפך שמן שנפל ליעקב זה פך

מראי מקומות והערות

כוכבים, והתפלל עליהם לפי שהיו מועטים י"ב בני חשמונאי ואלעזר כנגד כמה רבבות, לכך נאמר ברכ' ה' חילו ופועל ידיו תרצה: ומשנאיו מן יקומו - מחץ קמיו ומשנאיו, מהיות להם תקומה:

²⁸ רש"י על דברים פרק לג פסוק יא, (יא) מחץ מתנים קמיו - מחץ קמיו מכת מתנים, כענין שונאמר: ומתניהם תמיד המעד, ועל המעוררין על הכהונה אמר כן. ד"א ראה שעתידין חשמונאי ובניו להלחם עם עובדי

כולם ברחו לו, אז הפילים רמסו את כולם, אז העבודה זה שהפילים רומסים, זה הנס, מחץ מותניים קמיו, על מי זה הולך? זה הולך על 12 [המכבים], אומרים שזה יחד עם הבנים של יוחנן, יש כל מיני הסברים למה הוא (- רש"י) אומר 12, יוסיפון אומר שהיה חמש, אנחנו יודעים שהיה חמש.

הם לא לקחו ריטלין באותו יום, דבר ראשון לקחת ריטלין, הם לא לקחו ריטלין) והיה שם זקן בגיל 200 (גם שכח את הריטלין בבית) אז הוא אמר לו בוא תקריב חזיר, [מתתיהו] אמר בסדר, בשמחה, תפס את החרב העיף לו את הראש, (אם היה לוקח ריטלין לא היה עושה את זה, יש משפט בהאג על זה, מה אתה מוריד לו את הראש מה הוא עשה לך? ביקש ממך להקריב חזיר תגיד אני לא רוצה וזהו, מה אתה מוריד לו את הראש?) ראו הילדים שלו, היה לו חמשה ילדים, כולם היו בגיל 20, הוריד את הראש, הורידו לכולם את הראשים, לכל הקצינים, לכל

לשמונה מאות²⁹, לכן כתוב "תשמרני" ו"תשמני" 'תשמרני' זה [גימטריא] אלף, ו'תשמני' זה [גימטריא 800], כתוב אחרי זה בתהילים תשמני זה כבר שמונה מאות.

אז כל חץ זה אלף איש, "מחץ מותניים קמיו ומשנאיו מן יקומון", אומר רש"י מה זה מחץ מותניים? זה אלעזר שהיה הורג רבבות רבבות רבבות, הוא דקר את הפיל, (יש את התמונה, יש צילום צילמו את זה, יש צילום אמיתי שצילמו איך שהוא דוקר את הפיל והפיל קורס עליו), אלעזר ראה, כי היה למעלה [על גבי הפיל] אפיריון של המלך [ואלעזר חשב שמלך יוון נמצא על הפיל ולכן מסר את נפשו, אבל באמת מלך יוון לא היה על הפיל]. הפיל זה יותר מטנק זה 25 ס"מ עובי, עשר אינץ', כל אינץ' זה 2.5 ס"מ, פיל זה 25 ס"מ עובי, אתה לא יכול להרוג פיל, אי אפשר, רק עם פגז אולי בקושי.

אז מחץ מותניים קמיו, והגיעו עם אלף פילים [להילחם בחשמונאים]

מראי מקומות והערות

גבורותיו של דוד. ... על שמונה מאות חלל בפעם אחת שהיה זורק חץ ומפיל בו שמונה מאות חלל בפעם אחת והיה מתאנח על מאתים דכתיב איכה ירדוף אחד אלף, יצאת ב"ק ואמרו לו רק בדבר אוריה החתי:

²⁹ ילקוט שמעוני שמואל ב - פרק כג - רמו קסה
אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בששבת תחכמוני ראש השלישי הוא עדינו העצני על שמונה מאות חלל בפעם אחת, מאי קאמר, א"ר אבהו הכי קאמר אלה שמות

ההופיצרים, ואז ברחו [למודיעין] הכריזו 'מי לה' אלי', התחיל המרד. בית צור - נשאר בניין אחד מכל בית צור, שם היה המלחמה האחרונה.

היה שלושה מלחמות, היה מ161 עד 162 היה שלושה מלחמות, בגריס היה הראשון, בגריס היה הרמטכ"ל הראשון [היווני שלחם בחשמונאים], הרגו אותו, אחרי זה בא אפולוניוס, המפקד של כל השומרון קראו לו אפולוניוס, אחרי זה בא סירון, ואחרי זה בא לסייס, זה כבר היה השלישי, אז זה יוצא בדיוק ראשי תיבות פסל, פסל זה: אפולוניוס, ול' זה לסייס, וס' זה סירון. אז [המכבים] נלחמו עם ארבע צבאות, ארבע מלחמות היה. כי בירושלים לא היה צבא [יוני], אבל הצבא היה מסביב לירושלים, בית לחם, בית

ואומר הרמב"ן שאחרי שהוא עשה ברית עם הרומאים³⁰, אז הוא נפל, אסור לעשות ברית עם הוותיקן, עם רומא, אסור לעשות, ברגע שהוא עשה ברית עם הרומאים אז הוא נפל, השליחים [לכרות ברית עם הרומאים] היו הבן של יהודה והבן של יונתן [המכבי, הם] היו שני ילדים, בחורים בגיל 20 עשו את הברית, מצאו את הברית, מצאו את זה עכשיו, שם בארכיון של ספרטה מצאו את הברית, לוח נחושת, ברית שהרומאים יעזרו ליהודים, והיהודים [יעזרו לרומאים]³¹, כל מה ש[הרומאים] כבשו את מצרים זה על ידי היהודים,

מראי מקומות והערות

שתפסה בו רומי מלכות אמר רב יוסף שתי תפיסות תפסה רומי אחת בימי קלפטרא מלכתא ואחת שתפסה בימי יונים דכי אתא רב דימי אמר תלתין ותרין קרבי עבדו רומאי בהדי יונאי ולא יכלו להו עד דשתפניהו לישראל בהדייהו והכי אתנו בהדייהו אי מינן מלכי מנייכו הפרכי אי מנייכו מלכי מינן הפרכי ושלחו להו רומאי ליונאי עד האידינא עבידנא בקרבא השתא נעביד בדינא מרגלית ואבן טובה איזו מהן יעשה בסיס לחבירו שלחו להו מרגלית לאבן טובה אבן טובה [ואינך] איזו מהן יעשה בסיס לחבירו אבן טובה לאינך אינך וספר תורה איזו מהן יעשה בסיס לחבירו אינך לספר תורה שלחו להו [אם כן] אגן ספר תורה גבן וישראל בהדן כפו להו עשרין ושית

³⁰ רמב"ן בראשית לב ד... כי אנחנו התחלנו נפילתינו ביד אדום, כי ח מלכי בית שני באו בברית עם הרומיים, ומהם שבאו ברומה, והיא היתה סיבת נפילתם בידם, וזה מוזכר בדברי רבותינו ומפורסם בספרים. רמב"ן בראשית מז כח... וכן אנחנו עם רומי ואדום, אחינו הסיבונו ביאתינו בידם, כי כרתו ברית עם הרומיים, ואגריפס המלך האחרון לבית שני ברח אליהם לעזרה וכו' ומפני הרעב נלכדו אנשי ירושלים, והגלות ארך עלינו מאד.

³¹ עבודה זרה ח, ע"ב

מאי קרטסים אמר רב יהודה אמר שמואל יום שתפסה בו רומי מלכות והתניא קרטסים ויום

היהודים עזרו לרומאים לכבוש את מצרים. המתים, חודש טבת זה תחיית המתים, זה הטובות, כתוב בספר קרניים.

ואז [הרומאים] כבשו את מצרים, היה (תלמי, תלמי) [אנטיפטר, הוא] טבע שם בנילוס ואז הם כבשו את מצרים, זה היה אנטיפטר [המלך היווני שמלך במצרים עד שהרומאים כבשו את מצרים מידיו], כי רצו לעשות גזירות על היהודים, אז יוליוס קיסר [רומא] לא נתן, הוא היה נגד הגזרות, כי היהודים עזרו לכבוש את מצרים, בזכות היהודים הוא כבש את מצרים, אז הוא לא הסכים לעשות את הגזירות - יוליוס קיסר.

והורדוס [מלך בירושלים] הגמרא אומרת 103 [שנה מלך] הורדוס, 103 חשמונאי, 180 יון, 180! 5 ילדים [חשמונאים בני מתתיהו כהן גדול] הפילו את יון, חמש ילדים זכו להפיל את יון! ולכן [חנוכה] זה יוצא כסלו טבת, זה ביחד.

כי טבת זה כבר תחיית המתים ממש, לכן "ת'קבר ב'שיבה ט'ובה" [ראשי תיבות טבת], זה הכוונה טבת, שבטבת זה תחיית

אז משה רבינו אומר "מחץ מותניים קמיו", זה בני חשמונאי, "ומשנאיו" זה היוונים. אז חנה התפללה "קשת גיבורים חתים" [שהחשמונאים ינצחו את היוונים], זה היה התפילה של חנה, ש'קשת', [כסלו] זה מזל קשת, היא התפללה על מזל קשת, 800 שנה [לפני זה] מ'חנה [הנביאה] עד חנוכה זה 800 שנה, זה בדיוק, בגיל שנתיים [של שמואל הנביא בנה] היא אמרה את התפילה, ב52 אחרי 40 שנה אז נמשח דוד ודוד מלך 40 שנה, זה 80, 410 [של בית ראשון, יחד] זה 490, עוד 70 [גלות בבל] זה 560, מחמש מאות ששים עוד 240 שנה ³² אז זה בדיוק (700) [800] שנה.

והיא רואה מה שיקרה בדיוק, ש"קשת גיבורים חתים ונכשלים אזרו חיל", ורק מי לה' אלי, [החשמונאים] הלכו רק צעקו: 'מי לה' אלי', ואז אומר הרמב"ן

שנין קמו להו בהימנותיהו בהדי ישראל מכאן ואילך אישתעבדו בהו ³² [34] שנה של פרסים ועוד 180 שנה של יוונים = 214, וכן צריך להוסיף מפטירת דוד המלך עד

מראי מקומות והערות

בניית בית המקדש הראשון 7 שנים, וכן צריך להוסיף עוד 10 שנים שהרי שמואל המלך את דוד כשהיה בן 50, סך הכל 231, יחד עם 560 שנה = 791 והוא כמעט [800]

שנה = 214, וכן צריך להוסיף מפטירת דוד המלך עד

שיהיה 1001 פסלים, [ולכן הם נלחמו בחשמונאים].

כמו נמרוד, שאברהם יצא מכבשן האש מה נמרוד אמר? יש פה עוד אליל אחד, הוא לא רצה להגיד שיש ה' בעולם, [אלא אמר:] יש פה עוד אליל, אז גם אברהם הוא אליל אם הוא יצא מהאש חי.

כמו יהודה נשיאה הוא נכנס לאש חי³³, זרקו את יהודה נשיאה, היה לו חיידר [והילדים] היו זורקים

יהודה נפל [אחר שעשו ברית עם הרומאים], אחרי זה נפל יוחנן שהוא עשה ברית עם מידבא, במידבא הרגו את יוחנן ואחרי זה עשו ברית, אחרי זה בא יונתן, הוא עשה ברית עם טיפון, עם סוריה, אנטוכיה זה סוריה, [היוונים בהם נלחמו החשמונאים] זה לא יוונים ממש [ממדינת יוון, אלא] זה סורים, זה רק התרבות ההלניסטית [לכן זה נקרא יוון], יש אלף פסלים עכשיו רוצים

מראי מקומות והערות

ליה עובדא (סיפרו לו שגזר המלך שיגיעו מיד במוצאי שבת לפמים, ובדרך הטבע לא יספיקו להגיע), אמר לון סחון (תתרחצו ברוגע), דברייכון (שה') עביד ניסין. במפקי שובתא טעין יתהון ואעיל יתהון (במוצאי שבת לקחם עליו והכניסם לפמייס). א"ל הא רבנן לבר (אמר ללמך חכמים בחוץ) אמר לא יחמון אפיי עד דאינון סחיין (אמר: לא יראו פני עד שיתרחצו), הוה ההיא בי בני אזייה שבעה יומין ושבעה לילון (היה שם בית מרחץ שחיממו שבע ימים ושבע לילות) נפק ואנצח קדמיהון ועללון וקמון ליה קדמיהון (קירר השד את המים ורחצו ונכנסו לפני המלך), אמר לון בגין דברייכון עביד לכון ניסין אתון מבזין מלכותא (אמר להם המלך: מפני שבוראכם עושה לכם ניסים אתם מבזים את המלך), אמרין ליה דיקלוט חזירא בזינן, דיקליטיאנוס מלכא לא בזינן (אמר לון את דיקלוט רועה החזירים ביזו הילדים אבל את דיקליטיאנוס המלך איננו מבזים), ואפילו כן לא מכסי לא ברומי זעיר ולא בחבר זעיר:

³³ תלמוד ירושלמי מסכת תרומות פרק ח הלכה ד
'דיקלוט (רועה) חזירא' מחוניה טלייא (הכוו התלמידים הצעירים) דר' יהודא נשיאה, איתעבד [דיקלוט] מלך, נחת לפמייס שלח כתבין בתר רבנן: תיהוון גבי במפקי שובתא מיד (כתב גדולי ישראל שמיד במוצאי שבת יבואו אליו לפמים), א"ל לשלוחיה לא תתן להון כתבין אלא בערובתא עם מטמעיי שמשא (ואמר המלך לשליח, תן להם את המכתב רק בערב שבת עם שקיעת השמש, כדי שלא יהיה להם פנאי לבא). ואתא שליחא גבהון בערובתא עם מטמעיי שמשא (בא השליח בערב עם שקיעת החמה ונתן להם את הכתב), והוה ר' יודן נשיאה ור' שמואל בר נחמן נחתין למיסחי (יורדים לרחוץ) בדימוסין דטבריא, אתא אנטיגריס גבהון (בא שד הנקרא אנטיגריס בפניהם) ובעי ר' יודן נשייא למינף ביה (רצה ר' יהודה נשיאה לגרשו) א"ל ר' שמואל בר נחמן ארפי ליה לנסיון הוא מתחמי (הרפה ואל תגרשו, שנשלח לעשות לנו נס על ידו), אמר לון (השד) מה רבנן עבדין (במה אתם עוסקים), תנון

על מה שעשו לי] שהייתי ילד, זה סיפור לפני אלפיים שנה, (גם אז היה שובו בנים בטח, שובו בנים זה דבר עתיק, דבר קדמון, משנים קדמוניות), אז הוא אמר עכשיו אני קיסר של רומא, עכשיו אני זורק את כולם לכבשן האש, לקח את נתן חנניה [מנהל מוסדות שובו בנים] ואת כולם, זרק לכבשן האש את יהודה נשיאה, [ומספר את סדר הדברים].

הקיסר אומר תבואו אלי לבניאס, היום נוסעים לבניאס אחרי השיעור, הבניאס שם כל הארמונות [של קיסרי רומי], בניאס זה הקיסרים, שם בנו את הארמונות כל הקיסרים, כל קיסר בנה שם ארמון - בבניאס. הוא אומר תבואו לבניאס במוצאי שבת אחרי הבדלה, אחרי חייבים לנסוע לבניאס, חייבים, אחרי הבדלה תבואו לבניאס.

אחרי הבדלה צריכים לבוא לבניאס, והם מקבלים את המכתב [הזמנה] חמש דקות לפני השקיעה [בכניסת שבת] קיבלו את המכתב מהמלך, שלא יבואו לפני

על אחד דיקלוט, (אתה הכרת את דיקלוט? הוא היה בחור טוב דווקא, עם פאות עם זקן, מתי שהוא הגיע לכביש מס' 1, בום! מקבל אבנים, מטר אבנים, מטח אבנים, קראו לו דיקלוט, אתה הכרת אותו, הוא היה כאן הרבה פעמים, בקשתי שיביאו לי אותו, עכשיו פתחו לו את הראש, הוא היה בעין כרם, תפרו לו שמונה תפירות, זרקו לו אבן בראש - החברה של שובו בנים, קראו לו דיקלוט, היה בחור טוב דווקא, אבל לא יודע, שובו בנים מופרעים, קוראים לזה ארגון פשע...).

אז היה [גוי] אחד דיקלוט בחור טוב עם פאות זך ונקי, בקיצור היה נהיה קיסר של רומא, וכשהוא היה בחור בגיל 20 או 12 הולך עם החזירים, בדיוק [הוא] עובר עם החזירים ליד החיידר, אז הילדים התעצבנו, (אני מבין אותם, אני לא בעד זה שיזרקו אבנים, אני לא תומך בזה), אבל הם היו מתעצבנים, זורקים עליו אבנים, פותחים לו את הראש שלוש פעמים, פעם הוא היה בעין כרם, פעם הוא היה בהר הצופים, פעם הוא היה בשערי צדק, 8 תפירות עשו לו.

בסוף הוא נהיה הקיסר של רומא, [ואמר] עכשיו אני אקח נקמה מהיהודים, עכשיו אני הקיסר של רומא אני אקח נקמה מהיהודים,

מעמד הנחת תפילין בחדרו של מורינו הרב שליט"א לחתן הבר מצווה מרדכי מאיר נ"י
ב"ר שמואל אייזיק צוקר הי"ו

השקיעה, היהודים אתה לא יכול לדעת, הם עפים באוויר אתה לא יכול לדעת מה, כולם עפים באוויר, ציפורי היו עפים באוויר. טוב, הם מקבלים את המכתב חמש דקות לפני השקיעה, [כשהיו] בתוך המקווה, בתוך המרחץ, באמצע שמסתבנים, באמצע הסבון מקבלים מכתב מיד לבוא לבניאס, מיד במוצאי שבת אחרי הבלדה, היה ר' יהודה נשיאה הנכד של ר' יהודה הנשיא, הנכד, הוא היה מנהל החיידר, דבר ראשון זורקים אותו לאש, איך הוא לא מפחד על הילדים, הילדים זורקים אבנים על אדם כמו דיקלוט, כזה אדם צדיק. והוא (- ר' יהודה נשיאה) לא ידע מה עושים, [איך יספיק להגיע מטבריה לסניאס במוצאי שבת], פתאום [הגיע] אחד אינטגריס, כתוב היה שד קראו לו אינטגריס, זה השם שלו - אינטגריס, הוא היה חבר טוב, הרב'ה אומר שכל השדים בעצם הם טובים, אם לומדים גמרא אז הם נהיים טובים כל השדים. אז [ר' יהודה נשיאה] נבהל, ראה שד בתוך המרחץ, [ר' שמואל בר' נחמני] הוא אומר לו, [השד] הוא בא לעזור לנו, תשאל אותו מה הוא רוצה, הוא אומר באתי לעזור לכם, שמעתי שקבלתם מכתב מהמלך

[לבוא] מיד אחרי הברלה, אני אקח אתכם, אני אתגלה לכם [במוצאי שבת], תשבו עלי.

ככה היה, אחרי הברלה הוא התגלה, אינטגריס התגלה, התיישבו עליו ר' יהודה נשיאה ר' שמואל בר נחמן ועוד כמה רבנים, טוב, תוך שניה הם שם בבניאס, בקיסרין, בארמון של המלך על הפתח, מגיע השומר הראשי, שומר השער אומר [למלך]: 'המלך, הגיעו פה רבנים, לא יודע מאיפה, כבר לילה, חושך'. הוא אומר טוב, שלא יכנסו אלי עד שיכנסו לכבשן האש.

קודם כבשן האש, לפני הכל זה מרחץ, אדם צריך להזדכך, להזדכך, הוא רוצה אנשים זכים, מזוככים, כמו שמזוככים זהב, מזוככים כסף, כסף טהור, שיכנסו

לכבשן האש, הוא אמר להסיק את הכבשן שבע ימים שבע לילות, הדליקו את האש, הקירות נהיו אדומים אדומים, זורקים אותם לאש, פתאום רואים את השד בתוך האש מסלק את האש, מקרר את האש, [והם נכנסים למרחץ שהיה חם כמו כבשן האש] ויוצאים חיים מהאש, פתאום המלך רואה אותם שהם יוצאים מהכבשן, הולכים ככה כאילו זה שושנים, כאילו זה טיול כזה, טיול של מוצאי שבת, אחרי מלוה מלכה הולכים לטייל קצת, כי אכלו כל השבת צריכים לטייל, פתאום הם יוצאים מכבשן האש, מטיילים ככה בטיול, הוא אומר אני יודע שאתם יכולים לצאת מתוך האש, אבל תעשו לי טובה תפסיקו לזרוק אבנים, אז מאז כבר זורקים אבנים כל יום.

שיעורי שבת שמוח

בדיוק, כי רק משה ויהושע יכולים להכניע את פרעה. זה גם יוצא נחש עקרב, כי נח"ש זה 358 עקר"ב + ו' זה 378 זה בדיוק 736.

בכרית לבן של ר' אברהם אוזנה היו 42 ילדים שאכלו אותם

לפני התפילה

עכשיו יש חידוש חדש שמשע יהושע זה גימטריה פרעה כי משה זה 345 ויהושע זה 391 ביחד זה 736 ופרעה איך פרעה יוצא משה יהושע? כי פ"א זה 81 ו-ר"י"ש זה 510 ו-ע"ן זה 130 ועוד ה"י זה 15 אז זה יוצא

דובים³⁴ מי זה היה 42 ילדים כתוב בגמרא בסוטה ל"ו כולם אמא שלהם התעברה ביום כיפור אז 42 ילדים אכלו אותם הדובים מאיפה הגיעו דובים מי הביא את הדובים כתוב שם בגמרא רב ושמואל חד אמר לא כתוב מי אמר מה לא דובים ולא יער שלא היה לא דובים ולא יער שאלישע ברא גם את הדובים וגם את היער וחד אמר שהוא ברא רק דובים למה הוא ברא דובים אין לו מה לעשות רק לברוא דובים אז תביא לו דובלה כזאת למה הוא צריך לברוא דובים וכמה דובים היו שתיים דובים למה שתיים (לשון נקבה) כי זה היה דובה נקבה היא יותר אכזרית:

אז הדובים הרגו 42 ילדים כולם אמא שלהם התעברה ביום כיפור אם יש פה 42 אז זה באמת 4000 כי אם יש פה ביחד 42 אז זה אלפים אז כולם אמא שלהם התעברה ביום כיפור, עם ישראל כבר איבד את הערך ליום כיפור,

והם נולדו בי' בתמוז והברית שלהם היתה בי"ז בתמוז ולכן היה י"ז בתמוז.

אז הדובים אכלו 42 תינוקות אתה כמה אכלת? 82 ואתה 100 ביחד אכלתם 182 זה גימטריא יעקב עשיתם לפי הגימטריא כי עכשיו אמרנו שמשה ויהושע זה גימטריא פרעה זה גימטריא נחש ועקרב

אכלו 42 תינוקות יהיה על זה משפט אתה יודע איפה זה בהג הייתה בהולנד כן אז אבא בא עם כולם היינו במחנה בספר אז הם הגיעו עם הבנות נסעו דרך נוטרדם ונתקעו בדרך זה היה צער יותר אף אחד לא נתקע בדרך יוכלו להגיע ככה

42 ילדים איך אכלו אותם ברוטב עגבניות או במיץ סרטנים? עגבניות זה לא כ"כ טעים כמו מיץ סרטנים אז עשו מהם סלמי כמו אודלה [בתו של הבעל שם טוב] שהיתה עם אבא שלה תפסו אותם אידמקס רצו לעשות ממנה סלמי

❁ מראי מקומות והערות ❁

³⁴ סוטה מז ע"א

אמר רבי חנינא בשביל ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב הובקעו מישראל ארבעים ושנים ילדים איני והאמר רב יהודה אמר רב לעולם יעסק אדם בתורה ובמצוות ואף על פי שלא לשמה שמתוך שלא

לשמה בא לשמה שבשכר ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב זכה ויצתה ממנו רות שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה "אלף עלות יעלה שלמה" ואמר רבי יוסי בן חוני רות בתו של עגלון בנו של בלק היתה תאנתו מיהא לקללה.

והם אמרו לו יש לנו פה דודה
סבתא משהו כזה אני לא זוכר איך
נגמר הסיפור זה הכל בקלטות
אצל בינשוטוק הוא העביר את זה
לוסילסקי שהיה בארצות הברית
הם כולם באמריקה ואמרנו להם
לעלות לארץ והם נפקדו לא היו
להם ילדים הם אומרים אז זה זה
הילד שנולד בזכות הרב ברלנד
אז העלתי את כולם את שור את
בינשוטוק את [---] עשר משפחות
כולם נפקדו שבאו לארץ אז רינס
הוא גם בא להולנד (מישהו אמר לרב
שהרב גם ריפא את הילד) וחיים [-] יש
להם 14 ילדים

אז הבעל שם טוב אמר לר' הירש
תגיד משהו הוא אמר אין לי שום
מוחין, [ואז ר' הירש אמר] א"ב, אז
האף בי אי הגיע, כי איזה טלפון
היה להם כשר לא כשר אז הרב
אמר להם לשבור אז הם התקשרו
לאף בי אי ואז שברו אז בזכות זה
הם ניצלו אז הגיעו עם כירכרה
מזהב, מי זה היה? אליהו הנביא
שהציל אותם.

אז היו 42 ילדים שהדובים אכלו
כולם אמא שלהם התעברה ביום
כיפור אז למה אלישע נענש אם
זה היו כאלה רשעים הם היו
כאלה בלי נשמה בכלל אז ר' נתן
מסביר בהלכות שלוחין ה' אות

[שפורסים בשר לפרוסות דקות קוראים לזה
סלמי], קשרו אותה ואז ראו זקן
אחד אמרו לה מי זה הזקן הזה
אבא שלי אז תפסו אותו גם כן
אחרי זה ראו עוד אחד זה הגבאי
כנראה זה היה בזאנסון תפסו גם
אותו זה היה אידמקס זה אוכלי
אדם.

כמו שתפסו את ר' הירש ליפל
אידמקס זה אוכלי אדם עד היום
קוראים לזה באוקרינה אידמקס

כי ר' הירש הוא נסע לארץ ישראל
מאומן הוא נסע פעמיים כי
החזירו אותו אז הוא נסע עם ר'
יעקב זיטומיר אז ברכבת שנוסעת
לפרס אז קופצים מהרכבת כי יש
שם עליה שהרכבת מטפסת איזה
קילומטר בהר אז היא מאטת אז
הם קפצו מהרכבת אבל הם הגיעו
לאיזה קולחוז שלא ידעו מה זה
יהודים אבל הראש שם היה יהודי
אז הוא אמר להם אני מכיר
אותכם אתם לא תעבדו עלי כי הם
היו עדיין עם הפאות אז הוא אמר
להם מפה לא נוסעים לאומן אתם
נוסעים לארץ ישראל אני יודע
(והחזיר אותם)

בפעם השניה הם נכנסו לאיזה
בית כנסת [-] זיחה שהם יהודים
שאל אותם מה אתם עושים פה

כ' שהוא היה צריך להביא להם נשמות חדשות כי אין דבר כזה, מי שכבר בא לעולם - יש לו תיקון אפילו שזה היה [-] כאלה

עכשיו שלש ימים לא יהיה ערבית הרבנית נוסעת לאילת אז אולי נזכה לראות קריעת ים סוף אז ביום ראשון בערב תוציא 3 אוטובוסים 2 לגברים אחד לנשים לטבריה לרמב"ם יסעו לר' עקיבא ולר' חייא מי שמגיע לר' חייא יכול להחיות מתים כי במערה של ר' חייא אז היה את ר' חגי³⁵ הוא רצה להכנס אמרו לו אתה רוצה להכנס כדי להכנס עם הגוף לגן עדן אז אמרו לו אם אתה רוצה להכנס זה רק עם שרשרת מזהב שיקשרו לך לרגל שלא תשאר שם זה כתוב בירושלמי במעשר שני שמו לו שרשרת כמו לכהן גדול כי כל

כהן גדול היה מקבל שרשרת זהב אז כולם רצו להיות הכהן גדול לקבל שרשרת זהב אפילו שאמות העיקר לקבל שרשרת זהב גדולה כזאת 5 אמות זה מלא זהב אתה לקחת לי את הכהונה הגדולה?

אז יסעו לרמב"ם שם יגידו 7 תיקון הכללי כי יש שם קברים של ר' יוחנן וחמש תלמידים ור' אמי ור' אסי והשלה כל אחד יגידו תיקון הכללי אחרי זה שחרית ברמב"ם ויסעו לר' מאיר בעל הנס 3 תיקון הכללי יחזרו לפה בצהרים יש גם את ר' מימון אבא של הרמב"ם כי הרמב"ם נפטר במצרים מה הוא עשה במצרים (אולי היה לו שם ביזנס אני לא יודע עשה ביזנס במטבע דיגיטלי כי המצרי היה הכי חזק) אז לפני שהרמב"ם נפטר אמרו לו איפה נקבר אותך הוא אמר שימו אותי על הגמל אז שמו את הארון על

מראי מקומות והערות

³⁵ תלמוד ירושלמי, פלגים מ"ב עמוד ב'. פתובות ס"ו עמוד א'
כד דמך רב הונא ריש גלותא אסקוניה להקא אמרי אן אנו יהבין ליה. אמרין גייתני גבי רבי חייא רובא דהוא מן דידהו. אמרין מאן בעי מיהב ליה. אמר רבי חגי אגא עליל יהיב ליה. אמרי ליה עילתך את בעי דאת גב סב ואת בעי מייעול מיתב לך תמן. אמר לון יהבון משיחתא ברגלי ואין ענית אתון גרשין. עאל ואשכח תלת דנין יהודה בני אחריד ואין עוד. חזקיה בני אחריד ואין עוד. אחריד יוסף בן ישראל ואין עוד.

[פרוש: קשנפטר רב הונא ריש גלותא (בבבא) הביאוהו לקבורה בארץ ישראל, אמרו: היכן נקברנו? אמרו: אצל רבי חייא רבא שהוא מהם כלומר שרבי חייא הוא מבני בבבא, שאלו: מי יתנו שם? ענה רבי חגי: אני אעלנו ואתנו שם, אמרו לו אתה ראוי להעלותו שאתה כבר בא בנימים, אמר להם: קשור לי חבל ברגלי והיה אם לא עניתי לכם ומשכתם אותי החוצה, נכנס למערה ומצא שם שלשה פסקים; יהודה בני אחריד ואין עוד, חזקיה בני אחריד ואין עוד, אחריד יוסף בן ישראל ואין עוד]

נולדו אלה ומדודה נולד משה
רבנו?

לכן כתוב בפרשה וילך איש
מבית לוי ויקח את בת לוי כי זה
לא היה עמרם ולא היתה יוכבד
רק יחוד של נשמות אם זה יחוד
של נשמות אז נולד משה רבנו

איפה שהוא באמצע הרב אמר
שהגויים עד היום מאמינים
שהיהודים צריכים דם לפסח
למצות כמו שאמרו שזה הראשי
תיבות של דצכ עדש באחב שזה:
ד'ם צ'ריכים כ'ולנו, ע'ל ד'רך
ש'עשו, ב'אותו ה'איש ח'כמים
ב'ירושלים.

הגמל והוא הלך לבד הלכו אחריו
עד שהוא הגיע לטבריה וקברו
אותו ליד הקבר של אבא שלו

נהרגו 42 ילדים כי הם היו כולם]-
[תיקון אמא שלהם התעברה
ביום כיפור אז הם נולדו ב' תמוז
והברית שלהם היתה ב'י"ז בתמוז.

מתי נולד משה רבנו בז' אדר אבל
משה רבנו כתוב וילך איש מבית
לוי ויקח את בת לוי מי זה איש
מבית לוי עמרם מי זאת בת לוי
יוכבד אז איך הוא התחתן עם
דודה שלו אחות של אמא כי היא
היתה אחות לוי מי הסכים שתהיה
אחות של (קהת) לוי אז היא דודה
שלו זה אסור זה עריות מי נולד
משם משה רבנו אז למה מיר"כ

והתקדשתם

לחשוב להביא ילד שיהיה צדיק

קרא וכתב הוא היה רועה צאן, אנשים כלם מביאים ילדים שלא יהיה להם משעמם בבית הם לא רוצים שהילד ילמד תורה לא רוצים שהילד יהיה צדיק לא רוצים שהילד יהיה נקי מתאוות. על זה צריכים לחשוב איך להביא ילד שלא יהיה לו שום תאוות ולא יהיה לו שום רצונות לא טובים, שום משיכה לדברים לא טובים, רק יהיה לו משיכה לתורה... משיכה לתורה... וזה אדם צריך לעשות תשובה על אבא ואמא שלו "הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי" עוון חוללתי דוד אמר אני לא אשם זה... ישי היה נקי בלי חטא אבל תמיד יש איזה חטא, זה העונש של חטא אדם הראשון אפילו לצדיק הכי גדול יש איזה חטא על זה שיש על זה טומאה והוא נטמא אפילו כמו ישי שיוצאים אתו ששים ריבוא שש מאות אלף איש באוכלוסיה, רש"י אומר גם ביבמות גם בבבכות היה הולך עם שש מאות אלף איש הוא היה נקי מכל חטא. (באר בשדה).

כתוב בזהר י"ב פרשת שמות שיוכבד ועמרם היו דבקים בשכינה בלי שום תאוה, אדם צריך להביא ילד בלי שום תאוה ואז הילד הוא דבוק בשכינה כל הזמן, התאוה זה ענש זה לא כף כזה, זה לא שה' רוצה שאדם יהנה חס ושלום, התאוה זה ענש שנתנו, ושזה אחר כך נדבק בילד והילד מחפש תאוות במקום ללמוד תורה. וזה מה שרבנו אומר בתורה י"ז "המה ואביהם וייראו" איש צרור כספו בשקו המה ואביהם וייראו, צרור כספו זה התאוות, שקו זה הגוף, ואביהם זה התאוות של האבא והאמא שלא היו מספיק קדושים לכן הילד סובל ממחשבות לא טובות מתאוות לא טובות הוא רק סובל הוא רוצה ללמוד תורה והוא לא יכול. ולכן אומר אלישע בן אבויה (רבי עקיבא) [מאיר] מה אתה רוצה אני לא נולדתי בקדושה, הרי זה טעות, גם רבי עקיבא לא נולד בקדושה רבי עקיבא עוד פחות בקדושה, רבי עקיבא בן יוסף היה עם הארץ הוא לא ידע

הניסים של מכת ברד

קלת וּבָרַד וּתְהַלֵּךְ אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמְטַר ה' בָּרַד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיְהִי הַבָּרַד אֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ כָּל אֶבֶן שֶׁל קֶרֶחַ - בְּכָל גְּרָגִיר שֶׁל קֶרֶחַ הָיָה אֵשׁ, כְּמוֹ אֲבָנֵי אֶקְדָּח - אֵשׁ, "כְּבַד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֵהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְ הַיְתָה לְגוֹי, וַיֵּךְ הַבָּרַד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֵת כָּל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה הַכֹּהַ הַבָּרַד וְאֵת כָּל עֵץ הַשְּׂדֵה שָׁבַר, רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָּרַד, וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפְּעַם ה' הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים, הֲעֵתִירוּ אֵל ה' וְרַב מֵהֵיט קָלַת אֱלֹהִים וּבָרַד וְאֲשַׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפְּנוּ לְעַמֵּד"

"וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֵתִי אֵת הָעִיר אֲפָרֵשׁ אֵת כְּפִי אֵל ה' הַקְּלוֹת יַחֲדָלוּן וְהַבָּרַד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תִּדַּע כִּי לֹה' הָאֶרֶץ, וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעֵתִי כִּי טָרָם תִּירְאוּן מִפְּנֵי ה' אֱלֹהִים", עֲכָשְׁוּ בָּא הַסּוּד הַכִּי גְדוֹל, פֹּה זֶה

בְּפָרֶשֶׁת וַאֲרָא, "וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרָעָה כִּי אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֵת לְבוֹ וְאֵת לֵב עַבְדִּיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָהּ בְּקֶרְבוֹ, וְלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵךְ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת אֶתְתִּי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בָם וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי ה', וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל פְּרָעָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר ה' אֱלֹקֵי הָעִבְרִים עַד מָתִי מֵאַנְתָּ לְעֹנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי, כִּי אִם מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֵת עַמִּי הַנְּנִי מִבֵּיא מִחַר אֲרֻבָּה בְּגִבְלֶךָ לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָהּ בְּקֶרְבוֹ", ה' לֹא אוֹמֵר לְמֹשֶׁה מַכַּת אֲרֻבָּה, ה' לֹא אוֹמֵר אֵיזָה מִכָּה וּמֹשֶׁה אָמַר מִדַּעְתּוֹ שָׂדֶה יִהְיֶה מַכַּת אֲרֻבָּה "וְלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵךְ וּבֶן בְּנֵךְ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בְּמִצְרַיִם... וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי ה'".

וְאִזְ רָאוּ "וַיְהִי בָרַד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת", בְּתוֹךְ הַבָּרַד הָיָה אֵשׁ, כָּל אֶבֶן שֶׁל בָּרַד הָיָה בְּתוֹכָהּ אֵשׁ, "וְהָיָה נִתֵּן קָלַת וּבָרַד וּתְהַלֵּךְ אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמְטַר ה' בָּרַד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם", כָּל בָּרַד הָיָה סֹלֵעַ - פֶּתַח אֵת הָרְאשִׁים, "וְהָיָה נִתֵּן

הסוד הכי גדול - "והפשטה
 והשערה נכתה" לא נשאר מהם זכר,
 "כי השערה אביב והפשטה גבעל,
 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת
 הנה, ויצא משה מעם פרעה את
 העיר ויפרש כפיו אל ה'" ואז
 פתאום הפסיק האש, "ויחדלו
 הקולות והברד ומטר לא נתך

אָרְצָה", נגמר, הכל נגמר, "וירא
 פרעה כי חדל המטר והברד והקלת"
 ואז הוא חטא, אז היה החטא שלו,
 "ויסף לחטא ויכבד לבו הוא
 ועבדיו, ויחזק לב פרעה ולא שלח
 את בני ישראל כאשר דבר ה' ביד
 משה" (ארזי הלבנון).

הוספות ממורינו הרב שליט"א

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה,
 ובפרט שהוא יושב במל לבדו בחדר או
 שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה
 מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי
 בתוך בני ישראל, ונדמה בנפשו ויצויר
 במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוטר
 לפניו עד לב השמים, והוא בשביל
 קדושת השם יתברך שוכר את מבעו
 ומפיל את עצמו להאש על קדושת
 השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש
 ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו
 שוכב ויושב במל, רק מקיים מצות
 עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע
 וברכה ראשונה של שמונה עשרה
 יתרה בנוכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו
 אותו כל אומות העולם בכל עיניהם
 קשים ויפשמנו עורו מבשרו להכחיש
 חס ושלום ביחודו, וסבול כל היסורים
 ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר
 בדעתו ומחשבתו כאילו עושין לו בנוכר
 לעיל, ובוה יצא ידי חיוב קריאת שמע

שבחי הר"ן יז

גם אמר שתוונג של הצדיק האמת,
 קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו
 שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש
 לו יסורין מזה ממש כמו יסורי
 התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין
 אלו יש להצדיק בשעת וונג ויותר
 מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן
 אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל
 הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים
 מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט
 ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא
 למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה
 שקדשותו של עצמו גבה עוד יותר
 ויותר.

צעטיל קטן

מרינו הרב רבי אלימלך מליזענסק
 זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם
 וחי בהם:

והתפלה כדון.

ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מום בם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחמי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נומלים חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל ופרח ויגיעה רבה בלי האן, ואולי יוכל להפך טבעו ומוזגו הרע.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצייר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הנה שהוא מהצרעת משכא דחויא, ופך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו העינוים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ותיברך יותר מתענוג גשמי הנה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה או בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חם ושלום.

מורינו הרב הביא את שני המאמרים האלו שבזוהר מבאר שמה ה' אמר לאליהו הנביא שציווה אישה אלמנה לכלכלו זה לא כפשוטו כי לא הייתה נביאה אלא הכוונה שאמר זאת לנשמתה לפני שנולדה. וכן דבורה אמר שה' ציוה אותה ובאמת ה' לא ציווה אותה [אלא שלמה ממה שכתוב בתורה שאם יקימו את התורה ינצחו את האויבים].

פלא יועץ אות ז זווז

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולך במדות וברעות תלוי בזמן הזווז ובכונת הזווז, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמן במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים

זהר פקודי רכא, ע"ב עם פירוש מתוק מדכש

וכדי לבאר ענין זה יותר פתח רבי אבא לדרוש, ואמר והתחיל לפרש מש"כ ויהי דבר יהו"ה אל אליהו, קום לך צרפתה

דרא לא אשתכח מאן דיוכי לזכו כהאי אתתא לפי שבכל הדור ההוא לא היה נמצא מי שיזכה לזכות גדול כל כך כאשר זו, שזכתה לפרנס את אליהו, ועל דא כתיב תתן שפירושו אנת תתן מטרא על עלמא את תתני מטר על העולם, כלומר בזכותך ירד הגשם, בגין דזכותך סגי לפי שזכותך גדולה.

תנא רבי אליהו פרק ט

ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה וגו' ולקחת עמך עשרת אלפים איש וגו'. מת"ל הלא צוה ה' אלא כך אמרה לו כתיב בתורה ודרשו השופטים היטב וגו' (דברים יט) ומה ענין שכתוב אחריו כי תצא למלחמה על אויבך וגו' לא תירא מהם כי ה' אלהיך עמך וגו' (שם כ) וכי מה טיבה של דבורה אצל ברק והלא דבורה במקומה וברק במקומו אלא כך אמרו חכמים ברק היה משמש את הזקנים בחייו של יהושע וכן חזר ושמש לאחר מיתתו לפיכך הביא הקב"ה אותו ונתן אותו אצל דבורה באותה שעה הראוה לדבורה כמה הקב"ה מושיע את ישראל מבין העכו"ם כבנים שהם משכימים ומעריבין לבית הכנסת ולבית המדרש ועוסקין בדברי תורה בכל יום תמיד, ומה נשתנה וזולזל ונפתלי מכל השבטים שנאת תשועה גדולה לישראל על ידן שנאמר (שם ד) ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון.

וגו' הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלבלך שאל וכי אן פקיד לה קדשא בריך הוא וכי איפה צוה לה הקב"ה, וכי היא נביאה היתה, והשיב אלא עד לא ייתי לעלמא פקיד קדשא בריך הוא בגזירה דיליה לעיילא על העורבים למיתי מזונא לאליהו אלא עד שלא בא אליהו לעולם צוה הקב"ה וגזר למעלה על העורבים להביא מזון לאליהו, כמ"ש והעורבים מביאים לו לחם ובשר בבקר, ולחם ובשר בערב, ולהחיא אתתא למיהב ליה מזונא וגזר הקב"ה על האשה ההיא שתתן לו מזון.

מה כתיב (דף רכב ע"א) ותאמר האשה הצרפית לאליהו, חי יהו"ה אלהיך אם יש לי מעונג פי עוגה, כי אם מלא כף קמח בכר, ומעט שמן בצפחת וגו' פי צלוחית, ושאל והא הכא מדידו הוה בכהו קמחא והרי כאן היתה מדה בקמח ההוא, דהא הוה ביה מלא כף קמח בכר שהרי היה בקמח שיעור מלא כף היד, כי כף הוא מדידו דיליה הכף היתה המדה שלו, ואתחזי דלא שריין ביה ברבאן הואיל וקאים במדה והיה ראוי שלא ישרו בו הברכות הואיל ועמד במדה, ועכ"ז מה כתיב כי בה אמר יהו"ה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר כלומר בשביל דבריו של אליהו שרתה בו הברכה.

ומש"כ עד יום תת יהו"ה נשם, ואמר כי תת קרינן, אבל תתן כתיב, מאי מעמא מה הטעם שכתוב תתן, ואמר בגין דבכל

קדושת הברשה

פעם לרופא והוא רפא אותך בחנם, נתן לך משחה במחיר סמלי, אנשים מקבלים הנחה, חזבים לו את כל החיים שלהם, כי בעפר הטמין את המצרי, משה כבר לא יכול להכות את העפר, אי אפשר להבין מה זה הכרת הטוב, כל אחד ההכרת הטוב שאדם חייב לאשתו, שהיא מכבסת לו, מבשלת לו, מגדלת את הילדים, הוא עוזב אותה לבד, בורח לשובו בנים, עכשיו מסכנה, היא מעירה את הילדים לבד, אומר ה' למשה עכשיו מתחיל דבר חדש לגמרי, שלא ראית בחיים, מיום הוסדה, יהיה עשר מכות כאלה. (בקולות וברקים).

הכרת הטוב – ממשה במכת מינים

משה אמר לה, אני לא יכול, "למה הרעתה?" ה' אמר, עכשיו מתחיל דבר חדש, גמרנו, מהרגע הזה, עכשיו א' שבט, אני יתחיל לתת כאלה מכות, שלא ראית בחיים שלך, ושהמצרים לא ראו מאז שהם נולדו, דם, וארבה "כבד מאד" (שמות י, יד) רש"י שואל מה זה ארבה כבד? גם אצל יואל היה ארבה, אלא שם זה 5 מינים, פה זה מין אחד. רואים שהכרת הטוב זה דבר כזה גדול, שמשה צריך להוקיר טובה לדומם, זה דבר גורא, אדם עשה לך טובה, אתה חייב לו את כל החיים שלך, עד סוף החיים, הלכת

מחשבות החזקיים

מעלת "הקצות החושן"

הקד, מינוס שלושים, כל החלונות היו מכסות בכפור, הגשם היה נכנס פנימה ונהפך לקרח, וכל הבית היה גלדי קרח, וככה הוא כתב את כל החדושים שלו. ולא עם עטים שלנו, אלא עם נוצות וכל פעם צריך לחדד את הנוצה, וכל פעם הנוצה נשברת, והדיו היה קופא, היה נהפך לגוש קרח, והיה בתוך החדר מינוס שלושים, הוא היה צריך לשים את הדיו מתחת לבית השחי, להצמיד אותו לחזה, אולי ואולי זה יפס, וככה הוא לא ישן ולא אכל בחיים שלו. בחיים הוא לא אכל אפילו בשבת הם לא היו יכולים לאכול יחד כל אחד היה אכל רק אצל ההורים והם היו חמשה אחים, וככלם היו תלמידי חכמים מפלגים ואחד היה סוחר, וגם הסוחר היה לומד יום ולילה, והאמא נורא הצטערה כל החיים שיש לה ילד אחד סוחר, היא בכתה יום ולילה על זה. (ארזי הלבנון).

קצות (596) החושן (363 = 959) גימטריא אבא (4) קמריכי (294) אסתר (667 = 959), אבא רחום וחנון. הקצות החושן בחיים הוא לא ישן, והוא לא אכל כל החיים, הוא היה אכל אצל ההורים שלו, והיא [- זוגתו] אצל ההורים שלה. מי שעשה את השדוך זה ר' שלמה זלמן מברוד. ר' שלמה קלוגר מברוד, ולא היה כסף, לא היה אכל, לא היה להם בית, לא היה כלום, אז כל החיים הוא אכל אצל ההורים שלו, וכל החיים היא אכלה אצל ההורים שלה, בחיים לא היה להם אכל, הוא לא ראה אכל בחיים שלו. בחיים הוא לא ישן במטה, היה לו איזה מטה רעועה ושבורה ושמיכת פוך קרועה. בחורף הוא היה תחת לשמיכת פוך, וכותב את החדושים תחת השמיכת פוך, והדיו היה קופא מרב

מילתא דבר יהותא

1: פגשתי יהודי עצוב. מה אני שווה... הוא בוכה.
מה אתה שווה?? בכל מצב, אתה שווה 30 מחבלים.

2: כל המדינה, כן חטופים לא חטופים. ואף אחד לא מדבר על כך: שיש יהודים רבים, שכרגע לא יודעים על מה הם יפגינו במוצאי שבת...

3: מסתבר שבמלחמות של היום, אין מנצחים – יש מפסידים יותר, ויש מפסידים פחות.

4: מלאך: במה עסקת בחייך הארציים? איש: עבדתי בביטוח לאומי. מלאך: הו, זכות גדולה...! עזרת להרבה אנשים, אתה זכאי לגן עדן. איש: יופי, אז אני יכול להיכנס? מלאך: בוודאי, הבאת את כל האישורים, החתימות והטפסים הדרושים, נכון?...

5: הילד בוכה: וווואההההה. האבא: מתוקי, למה אתה בוכה? הילד: החלב נשפך לי. האבא: אתה לא יודע, שלא בוכים על חלב שנשפך? הילד: נכון, אבל הוא נשפך על הטלפון שלך. האבא: וווואההההה...

6: הרגע הזה, ששכחת מה בדיוק רצית לעשות
6: ישבתי בערב לשתות קפה. התיישב לידי טבעוני, והעיר לי: "אתה יודע שאת החלב הזה, היה אמור העגל לקבל?" אמרתי לו: את העגל, כבר אכלתי בארוחת צהריים...

7: מבוגרים תמיד מנסים להיות צעירים. עד שמישהו מעצבן אותם, והם אומרים: "אני יכול להיות סבא שלך – חוצפן..."

8: לנשים יש נטייה לגרום להרבה דברים להתייבש. * אל תעבור עכשיו, העברתי פה סמרטוט תחכה שיתייבש. * אהה, אתה מחכה לי למטה? – אז אני בדיוק דקה מוכנה...

9: הותקפתי על ידי שודד עם סכין... אמר לי: את הכסף או החיים שלך... אמרתי לו: אני נשוי – אין לי כסף, ואין לי חיים... התחבקנו ובכינו ביחד!

10: שאלתי את חבר שלי: למה כל בוקר הוא יוצא עם כוס קפה ביד? והשיב: חבל לי על הזמן – אני מתחיל את הכולל כבר בבית...

קדושת הצדיקים

רעות אתה פלך שכל, אדם בא לעולם להפך לשכל, להיות שכל בלבד, להיות רק שכל. לכן אומר הרמב"ם שמשוה נהפך לשכל כי כך היא המעלה האמתית שער החמישים, כי משה השיג את שער החמישים כתוב 'וימת משה בהר נבו' מה זה נבו? נ זה חמישים, ב"ו שמשוה זכה להכלל בשער החמישים, כמו מרדכי.
(באר בשדה).

כל העבודה – זה להאמין בצדיק

שואל היה צריך להאמין בצדיק. כל העבודה של האדם זה להאמין בצדיק, לאיפה שאדם הולך זה להאמין בצדיק שהצדיק רואה דברים ומבין דברים שהאדם לא יכול להבין בשכל כי הצדיק הוא למעלה מהשכל. כתוב שמשוה נהיה שכל ממש, הרב"ה אומר להסתכל בשכל של כל דבר, כל העבודה להפוך לשכל שאין לך בכלל גוף אין לך תאוות אין לך מידות

היציאה לילדים

מגיל ארבע עד שבע – המוח של הילד פתוח לגמרי

לחתך אותו מיד, כי אם לא אז הוא נהיה חלונני, הוא לא קולט, אז הוא יושב בשייבה [1] לא קולט כלום, אז אם הוא הגיע לגיל גשואין - אז צריכים לחתך את הילד, [1] אז יהיה לו גשורה ילדים יהיה לו במה להתעסק, הוא לא ילך להיות חלונני, פתאום רואים ילד בגיל 15 וחצי מוריד את המגבעת, את הכל, הוא לא קלט [את הלמוד], הוא יושב בשייבה כמו גלם הוא לא קולט כלום, ולא יודעים איך לגשת אליו, במה להעסיק אותו, אז הוא יוצא לרחוב לפני שהוא הולך להתאבד, [ולכן צריך ללמוד עם הילד עוד לפני גיל שבע אז המוח פתוח לגמרי]. (שעור מתשפ"ב).

רבנו כבר בגיל 4 כבר גמר את כל הש"ס. פתוב בהיכל הברכה לקחת את הילד בגיל שבע שיגמר את כל הש"ס, הילד מגיל 4 עד גיל 7 המוח פתוח לגמרי, מגיל 4 עד שבע מה שאומרים לו הוא קולט, אחרי שבע אז כבר מתחיל השכל להתחלד, והוא מאבד כל יום מליארד חלקים, כל יום מליארד חלקים הוא מאבד! יש טריליונים חלקים במוח, כל יום הוא מאבד מליארד! אז בגיל שבע כבר השכל כבר נחלש, בגיל 13 הוא עוד קולט משהו, בגיל 20 הוא כבר מפסיק לקלט, ואז צריכים

קדושת הבית

הכל בזכות האשה

"ותתפלל חנה על ה'" (שמואל א' ב, א), לכן צריכים ללמוד קצות החשן, גם אשה חִבֵּת ללמוד קצות החשן, כל אשה, זה קל.

למה קוראים לה צפורה? כי היא היתה עפה כמו צפור, פעם אשה ידעה לעוף כמו צפור אשה ידעה להגיד את השם המפורש, לא היתה אשה שלא אמרה את השם המפורש, איך שהם נולדו למדו אותם את השם המפורש, ולכן נשים מצפורי היו עפות באויר, הם לא היו מתקשטות לא היו כלום רק עפות באויר. (ארוזי הלבנון).

אברהם אמר לשרה "אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך" (בראשית יב, יג), כל מה שיש לאיש זה בזכות אשתו, כתוב בזהר, צריך להדפיס את הזכר הזה, כתוב בזהר תזריע (גב ע"א) שהכל זה בזכות האשה, אם אדם אין לו אשה הוא הולך ערירי, גם אם יש לו הרבה כסף הכל יאבד לו, היתה רעידת אדמה וזה יאבד לו, למען ייטב לי - כל מה שיש זה בזכות האשה |1|.

1 היום י"א חשון היארצייט של לאה שאקי אפא של הרבנית תליט"א, היום היארצייט של סבתא שלך, הסבתא היתה רחל אפנו, הם באו מתימן משפחות, בגיל 31 היו הולכות לשדות, אפא של תהלה מגיל 31 מנחליאל, כל חדרה זה היתה של תימנים, והם היו הולכות לשדות, ותהלה היא מגיל 71 בשדה, איפה שהיום זה מעיני הישועה שם זה היתה המקום שהיא היתה עושה התבודדות, היא היתה

מתבודדת כל יום כמה שעות, פעם היתה הפל שדות לא היתה פתים, זכרון מאיר זה היתה הכל... היא היתה בת 71 - 61, היא היתה מורה בנהריה ואחרי זה היא היתה עומדת על שפת הים שלוש שעות - ארבע שעות, היא לא היתה מפסיקה להתבודד, היא היתה לומדת ליקוטי מוהר"ן כל יום.

קדושת החורדה

קהלת פרק יב, תתקפט), יראת שמים זה שלומדים קצות החשן,

הרבה אומר בלי זה אי אפשר לקבל יראת שמים היום, פעם עוד אנשים נדבקו בגמרא, נדבקו באותיות הקדושות, היום את הספור הכי קל אדם מתקשה לקרא, כי אין מח, אין כלום, המח צריך להדבק באותיות, אין מח, אז רק הקצות החשן יכול לחדש את המח, בלי הקצות החשן אין מח, אין כלום, אין שום דבר. (מסע אל השורשים).

בלי הקצות החושן – אין כלום

צדיק יש לו הכל פה קדוש, אז שלש מלים זה מספיק להמיס את כל הרע, להמיס את כל הגאון, שאדם בכלל לא ירצה להסתכל, כי הוא רק רואה שדים ורוחות, הוא לא רואה בני אדם, הוא רואה שדים ורוחות, עד תחית המתים יראו שדים ורוחות, לכן אסור אף פעם לפתח את העינים, כי אפה רואה שדים ורוחות, ואז ההכל פה לא קדוש, מי שיש לו יראת שמים דבריו נשמעים (ילקוט שמעוני,

קדושת המידות

הספיק להגיע, הוא אחר את המטוס, לא יודע
מה שהיה שם בדיוק.

אז הוא אחר את המטוס רשבי מסכן, הוא
לא יכל לעצר את אברהם אבינו [מלומר],
"לו ישמעאל יחיה לפניך". ולכן החמאס חי
אל קעידא חי, כל יום הורגים אנשים, כל יום
הורגים יהודים. ויאיר לפיד אמר זה מגיע להם
זה טוב להם, זה מצין להם, יאיר לפיד זכרונו
לברכהאז סדרתי לו מקום בגן עדן, אבל בדיוק
פוטין פצץ את תחנת הכח של גן עדן, זה ירד
למינוס שבעים זה ירד, אז הביאו - ישר הביאו
כמה גחלים מהגיהנום הביא לחמם שם. לחמם
את אלה שעברו עכשו לגן עדן, כל השמאל
עברו לגן עדן, בשעה טובה. (שעור מתשפ"ג).

למה יש מחבלים עד היום?

שמשון הלך לעזה, למה הוא הלך לעזה?
לעשות שלום עם החמאס. לאן אברהם הלך
שהוא הגיע לארץ? דבר ראשון לשכם, דבר
ראשון לעשות שלום עם החמאס, הוא היה
בעד שלום, הוא היה נגד זה שהורגים מחבלים.
הוא אומר הארץ שלהם - "לו ישמעאל יחיה
לפניך" (בראשית י"ז י"ח) זה היה החמאס,
הוא רוצה שהחמאס יחיה. למה החמאס חי?
כי אברהם אמר "לו ישמעאל יחיה לפניך"
הוא אמר ארבע מלים. בשביל ארבע מלים...
בכה רבי שמעון, רבי שמעון בכה הוא לא היה
שם, הוא היה צריך לעצר אותו. אם רשבי
היה שם הוא היה עוצר אותו, אבל הוא לא

הצלם ברטי גרגורי בילה את העשור האחרון בבנייה של פנינת הרחוקות של כדור הארץ כדי ללכוד במצלמתו יצורים בטבע. פעם אחת הוא הגיע לחצי האי האנטארקטי וצילם התנהגות שלא נראתה עד כה אצל להקת פינגווינים קיסריים קטנים.

הפינגווינים הקיסריים הקטנים התכוננו לקפיצה הראשונה שלהם מראש צוק קרח המתנשא לגובה של 15 מטרים מעל פני הים. הם הצטופפו יחד, מתכים לראות אם משהו אמיץ מספיק לקפוץ למים ראשון. ברגע שאחד עשה זאת, האחרים הלכו בעקבותיו. פינגווינים קיסריים קטנים בדרך כלל עושים את הקפיצה למים הראשונה שלהם כשהם כבני 6 חודשים. הם מתקבצים לקבוצות גדולות וקופצים רק מטר אחד לתוך האוקיינוס או פשוט מחליקים למים.

תימני יכול להיות נדיב אבל לא עד כדי קח
😄😄

גבר אמיתי זה אחד שיוצא מהאוטו ואומר: מאמי זה בסדר חנית מעולה, האוטו היה דפוק גם קודם.. החתול כבר היה מת.. והעץ היה גם ככה מיותר..

באמת שהייתי רוצה לעסוק במה שאני אוהבת אבל אין מקצוע כזה לישון

עבד אל-פתאח א-שריף שביצע פינוע דקירה בחברון בפורים תשע"ז לא ישוחרר.. פחות.

יודעים למה? כי אלאור עזריה ירה לו בראשו!

<< למה זה נראה כאילו הוא אמור להיות בן 68 בפנסיה ממשד הדאר, ובאמצע להנות מהחתונה של ביתו השנייה.

חמאס אתר ק ישראל אמרה ק ברגע מחכים לזר ישראלים

זה כמו דחליל נגד נהגים

250,000 ₪	כבלת נשאל 1
כלל	כבלת נשאל, ירושלים
3	1
מיל	דולר
מיל	מיל

על הנכס
המכירה תוקם בכפרו בירושלים וזו הסיכויים להימנע מבעיה אלו. אלוש אלוש ככל הנראה יושא שיהיה המכיר. חוקים 100 & 101. חוקים 100 & 101. חוקים 100 & 101. חוקים 100 & 101.

הידעת?:
כוח שלך נחמה כוס קפה ותוכל ללמוד ביום צליל יש כמה מיליונים בנדודים שמנדלום מולי קפה, וכמה מסמנות גדולות בניגוד ששיצרות סמינות שישעז את הקפה, וכמה מיליוני עובדים בסין מיוצרים את התנאים שיקלו בהם את הקפה, וכמה אלפי מיליונים בבריטניה שמחכנות סמנות שחמת את הקפה הזה, וכמה עשרות בתי חרושת בארה"ב שיוצרו משאיות שישעז אותן, כל אלו קבורים בן חזרה, כך שתוכל ללמוד עוד דקה אחת בכלכות וירעמו

דעה לפת חושב אותה למאז חשבת

בשעה טובה הופיע

**ספר הבריאות של ד"ר רז : ספר מאיר
עיניים ותענוג לקרוא, מלא ידע פרקטי
לשמירת הבריאות וריפוי!**

פני רוק פהפצות חזקתה זו, שתיבה אזר"תלז פל התגלות המשיח פן דוד והמשיח פן זמר

בהגרלה ישנם רק 60 כרטיסים
סיכויי הזכיה גבוהים
הזדרזו להירשם

קרן
שבזר
שאלה

ההגרלה האגדולה

לקראת הדפסת 7 הספרים ההדשים של מזרינו

ורבינו דגה"צ הדב אלעזר ברלנד שליט"א

תשפ"ג 3 חלקים | תשפ"ב 3 חלקים | תשע"ז חלק שלישי

60

המשותפים בהדפסת הספרים

בסך 180 × 10 חודשים

זוכים פעמים

מקבלים שני עותקים של 7 הספרים ההדשים

וכן נכנסים להגרלה האגדולה על:
2 טליתות צמד של מזרינו הדב
צייצית צמד של מזרינו הדב

אפשרויות השתתפות

ליצירת קשר ולפרטים נוספים 058-3289-318	נדירים פלוס מצאו: שבבי אור. שלוחה: השתתפות בספרים	העברה בנק: 12 סניף: 695 חשבון: 68654 עבור: שבבי אור	הוראת קבע קוד מוסד: 00638 עבור: שבבי אור
--	---	--	---